

Roger Dodsworth and William Dugdale
Monasticon Anglicanum, vol. 1, 2nd edition
London
1682

Monasticon Anglicanum,
SIVE
Pandectæ
CÆNOBIORUM
Benedictinorum
Cluniacensium
Cisterciensium
Carthusianorum
A primordiis ad eorum usque dissolutionem

Ex MSS. Codd.
Ad Monasteria olim pertinentibus;
Archivis
Turrium Londinensis, Eboracensis;
Curiarum Scaccarii, Augmentationum;
Bibliothecis
Bodleiana; Coll. Reg. Coll. Bened.
Arundelliana, Cottoniana, Seldeniana, Hattoniana
aliisque digesti

per ROGERUM DODSWORTH, Eborac.
GULIELMUM DUGDALE, Warwic.

Editio Secunda auctior & Emendatior.
Cum altero, ac elucidiori Indice.

LONDINI
Impensis Christopheri Wikinson, Thomæ Dring, & Caroli
Harper, in vico vulgo vocato Fleet-street, 1682.

.....

<i>

Cænobia Anglicana,
ORDINIS
S. BENDICTI.

.....

18b

CANTUARIENSIS
Ecclesia Cathedralis.

Ex Chro=
nicis Ger=
vasii Du=
robernen=
sis M. S. in
bibliothe=
ca Cottoni=
ana.

A. D.
160.

TEMPORE quo beatus Gregorius
sanctam & celebrem Romanam
rexit Ecclesiam, misit in nostram
Brittaniam, quæ nunc Anglia vo=
catur, sanctum Augustinum, &
cum eo Monachos timentes Deum, ut ad
fidem converterent gentem Anglorum. Qui
sexcentesimo gratiæ anno in Angliam venien=
tes converterunt in proximo regem Ethelber=
tum & nonnulla millia populi. Dedit autem
eis præfatus Rex mansionem in Civitate Doro=
bernia quæ nunc est Cantuaria, quæ totius regni
sui erat Metropolis, ut ibi prædicarent, bap=
tizarent & quoscunque possent ad fidem Jesu
Christi vocarent. Consecrato igitur beato Au=
gustino ex præcepto beati Gregorii ab Elutherio
Arelatensi Episcopo, & pallio suscepto a bea=
to Gregorio, construxit Augustinus in eadem civi=

tate Cantuarua, Ecclesiam, quam in honorem salvatoris Jesu Christi dedicavit, ibidemque non alias, sibi & successoribus suis sedem instituit metropolitanam. Congregatoque monachorum conventu concurrerunt undique populi, alii baptismum, alii monachatum petentes, sese suaque omnia, redditus, possessiones in usus pauperum, & eorum maxime sustentationem qui ibidem divino fuerant mancipati servicio, contulerunt.

Donationes Maneriorum & Ecclesiarum Ecclesiae Christi Cantuarien. & nomina donantium, una cum privilegiis & libertate eidem Ecclesiae concessis.

A. D.
600.

Ethelbertus Rex, anno Regni sui XXXV. ad fidem Christi per sanctum Augustinum conversus, statim Palatium suum eidem Augustino & successoribus suis infra civitatem Doroberniam perpetue dedit, ut ibi sedem Metropolitanam in ævum haberent, quam beatus Gregorius primam totius Regni esse decrevit & confirmavit, ut sicut prima fuit fidem suscipiendo, prima esset in dignitate. Hoc donum fecit Rex anno Domini DXCVII.

Ethelbaldus filius Ethelberti, dedit Monachis ejusdem ecclesiae, manerium de Adesham ad curiam, Anno Domini DCXVI. cum campis, silvis, pascuis, & omnibus aliis ad villam illam rite pertinentibus, libere ab omnibus secularibus serviciis, & fiscali tributo, exceptis istis tribus consuetudinibus, expeditione, Pontis, Arcisve constructione i.e. communi labore de quo nullus excipiebatur.

Anno Domini DCLXXX. Cedwalla Rex dedit Wilfrico Archiepiscopo Pageham, cum

19a

appendiciis ejus, scilicet Slindo Scrippaneg, Serectun, Bucgrenora, Beorgamstede, Chismehamme, Mundanham aquilonare, & aliud Mundanham.

Anno Domini DCLXXXVII. Cedwalla Rex, cum conjuge sua Keneldritha, dedit Theodoro Archiepiscopo, & familiae Ecclesiae Christi in Dorobernia, Geddinge & Wodetone, libere sicut Adesham:

Anno Domini DCLXXXVIII. Withredus Rex Canciae, dedit terram quatuor aratorum pro amore Dei & Brithwaldi Archiepiscopi, ecclesiae beatae Mariae, quae sita est apud Liminge, quae terra vocatur Nunhelmestun L. S. A.

Anno Domini DCCXLI. Eadbright Rex, dedit ecclesiae Christi in Dorobernia capturam piscium in Lambethe. & alia quaedam, ecclesiae de Liminge, tempore Cuthberti Archiepiscopi. L. S. A.

Anno Domini DCCXLVII. Eadbertus Rex Cantiae, dedit ecclesiae de Reculure, tempore Bregwini Archiepiscopi tributum unius navis in villa de Fordwic.

Anno Domini DCCLXXVIII. Offa Rex, Janiberto Archiepiscopi rogante, dedit monachis

ecclesiae Christi Doroberniæ Hlyden juxta Sandwicum. L. S. A.

Eodem Anno Offa, rex totius Angliæ, dedit Janiberto Archiepiscopo ad ecclesiam Christi Dorobern: terram trium oratorum, quam Cantiani Anglice dicunt thre swolinges, in occidentali parte regionis quæ dicitur Mersware, ubi nominatur illa terra data Hlyden. Et signatum est hoc scriptum signis prædicti Regis & Archiepiscopi, & similiter Kinedrithæ Regiæ, trium Episcoporum, quinque Abbatum, Edbaldi Ducis, & xi. Principum.

Wallafus dedit Bramling Monachis ecclesiae Christi Cantuar. qui illud habuit ex dono Edwlfi Regis idem donum confirmantis ut scriptum suum inde testatur.

Anno Domini DCCLXXXIII. Eadmundus Rex Kanciae, dedit Hwatrede Abbati de Reculure, & ejus familiae ibidem degenti Scheldwihs scilicet terram xii. aratorum. L. S. A.

Anno Domini DCCXC. Offa Rex Anglorum anno Regni sui xxxviii. ad instigationem Athelardi Archiepiscopi, dedit Ecclesiae sancti Saluatoris in Dorobernia xc. tributaria terrae bipartita in duobus locis, lx. in loco qui dicitur, Lingahese & Geddingas circa rivulum qui dicitur Fischesburna, & xxx. in aquilonali ripa fluminis Tamis, ubi appellatur Twicanham: lx. ad emendationem Ecclesiae Saluatoris, & xxx. ad indumentum fratrum qui Deo serviunt in illa sancta Ecclesia.

Anno Domini DCCXCI. Offa Rex dedit Ecclesiae Christi Doroberniæ, Otteford, & terram quindecim aratorum in Provincia Canciae nomine Yecham, ad cibum monachorum. Perhamstede Roking & Andred ad pascua porcorum. Dunmalingdene, Sandherst, Suthelmingdene. Et in silvis quæ dicuntur Bocholte & Blean Heaubric. Et aliud inter torrentem nomine Eorthburnan & Aghne, Orgariswike, treou, & pastum unius gregis juxta Theningden, & quinquaginta porcorum binnan Smede.

19b

Eodem anno Cenulphus Rex, rogatu Athelardi Archiepiscopi Doroberniæ dedit vicario munere terram duodecim aratorum ubi dicitur Tenham, ad metropolim Saluatoris Ecclesiam in Dorobernia. Hanc munificentiam maxime fecit Rex, quia idem Archiepiscopus gratia recompensationis terram xii. aratorum dedit in loco ubi dicitur Cregesemilina.

Anno Domini DCCXCIX. Cenewlfus Rex, Archiepiscopo Athelardo rogante, Ecclesiae Christi in Dorobernia reddidit terras quas Offa Rex abstulerat Janiberto Archiepiscopo, scilicet Chering, Selebertes, Chert, ad vestimentum monachorum Bruingland & Burne.

Anno Domini DCCCIV. Cenulfus Rex & Rex Cuthredus dederunt Ecclesiae de Liminge, ubi jacet corpus beatæ Eadburgæ sex mansuras in civitate Doroberniæ, rogatu Athelardi Archiepiscopi.

Anno Domini DCCCXV. Athelardus Archiepiscopus dedit, vel potius restituit, monachis Ecclesie Dorobern. villam dictam Burne, ad victum monachorum, scilicet terram quatuor ararum, quam terram prius homo bonus, nomine Aldhun, qui in hac regali villa hujus Civitatis Præfectus fuit, prædictis monachis contulit ad victum, sed rapacitate Offæ Regis de eadem terra privata est eadem Ecclesia L. S. A.

Eodem anno Cuthredus Rex Canciæ, cum licentia Cenulphi Regis Mercie, tempore Wlfredi Archiep. dedit Ecclesie Christi Cantuar: terram duorum ararum, quæ dicitur Bocholte & Kingescualand L. S. A.

Eodem anno Cenulphus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo, ad opus Ecclesie Christi in Dorobernia, terram x. ararum scil. Bixle. L. S. A.

Anno Domini DCCCXIX. Cenulphus Rex Canciæ dedit Wlfredo Archiepisc. Doroberniæ & monachis Ecclesie Christi, terram septem ararum, quæ dicitur Bereham. L. S. A.

Anno Domini DCCCXXI. Wlfredus Archiepisc. emit a Cenulpho Rege has terras, ad opus Ecclesie Christi in Dorobernia scilicet Gravenea, Cassingburnam, Ealmestede, Sunthunigland, juxta Gravene & Appingland, L. S. A.

Anno Domini eodem, Wlfredus Archiepisc. Doroberniæ concambium fecit cum conventu suo de Villa de Eastria pro Burne.

Anno Domini DCCCXXIV. Cenulphus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo, & monachis in Ecclesia Christi Doroberniæ circiter xxx. jugera inter duos gremiales rivos fluminis quod dicitur Stour, & vocatur terra illa Binne. L. S. A.

Lyschild dedit Middlestone Wlfredo Archiepiscopo, & monachis ecclesie Christi Cant. & postea, scilicet anno Domini DCCCXXII. Cenulphus Rex Merciorum idem donum confirmavit, ab omni seculari gravitate liberum, & fiscali tributo.

Anno Domini DCCCXXII. Cenulphus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo Coppanstan, Gre-tamarsc & Shaldeford. L. S. M.

Eodem anno Beornulphus Rex Merciorum, dedit Ecclesie Christi Godmersham, ad victum & vestitum monachorum rogante Wlfredo Archiepiscopo. L. S. A.

20a

Eodem anno Wlfredus Archiepiscopus Doroberniæ, concilium cælebravit in loco præclaro qui dicitur Clovesho, præsentate Beornulpho Rege Merciorum, super libertate Ecclesie, ubi idem Archiepiscopus recuperavit quasdam terras Ecclesie Christi Doroberniæ ablatas, scilicet Harghes, Herefordingland, Wambelean, Geddin & Cumbe.

Anno Domini DCCCXXIII. Cenulphus Rex dedit Wlfredo Archiepiscopo quandam terram infra mænia urbis Doroberniæ, scilicet lx. pedum in longitudine & xxx. pedum in latitudine, partem etiam extra civitatem ab aquilone civita-

tis xxx. jugera, xxv. in arido campo & v. acras prati.

Lifstanus dedit Southcherch monachis Ecclesie Christi Cant. Et postea Cenulphus Rex Merciorum dedit eisdem, et idem donum confirmavit.

Anno Domini DCCCXXIV. Wlfredus Archiepiscopus dedit monachis Ecclesie Christi Dorobern. Eghethorne et Langedone pro commutatione de Bereham.

Item idem dedit eidem villam quae dicitur Eastur-Waldington in occidentali plaga Ecclesie Christi, infra mœnia urbis Doroberniæ, intra ripam fluminis Stoure.

Item idem dedit eisdem terram quae vocatur Folquingland in regione Estriæ. Ruriculum quoque unius aratri in loco qui vocatur Byri.

Anno Domini DCCCXXVIII. Wiglaf Rex Merciorum dedit Ecclesie Christi Dorobern. & Wlfredo Archiepiscopo ejusdem Ecclesie, Brotewelle in Midd. L. S. A.

Anno Domini DCCCXXX. Werhardus presbyter præpotens in Anglia, de præcepto Archiepiscopi dedit monachis Ecclesie Christi Dorobern. terras prius ablatas, scilicet Harghes civ. hidas. Otteford c. hidas. Graveneyam xxxii. hidas. Burnan xliv. hidas. Seswalun x, hidas. Bereham xxxvi. hidas, &c.

Anno Domini DCCCXXXII. Rex Athulphus instinctu Ceolnothi Archiepiscopi dedit Ebbeneyam, Deferthesia, Mistanham, Langebornam, Blakebornhamme, Plegimunhamme, Ofnehamme, & silvam quae vocatur Ostrynden, & villam juxta civitatem Doroberniæ quae vocatur Bertun, ad quam pertinent quinque jugera & duo prata apud Scertingan, & aliud apud Tanintun, omnia L. S. A.

Ethelwlfus Rex dedit Lose Suete viduæ & filiæ ejus, & illæ dederunt monachis Ecclesie Christi Cantuar. & est de vestitu eorum.

Anno Domini DCCCXXXV. Cinewarra Abbatissa dedit Humberto Duci terram juris sui, nomine Wircesmuth, ea conditione ut omni anno det Ecclesie Christi in Dorobernia pro gablo, plumbum trecentorum solidorum ad opus ejusdem Ecclesie Archiepiscopo Ceolnotho, & successoribus suis in perpetuum.

Eodem anno Hadleghe in Suthfolca data fuit per Elfledam sciente & consentiente Etheldredo Rege.

Anno Domini DCCCXXXVIII. Ecgbertus & Athelwlfus Rex filius ejus, dederunt Ecclesie Christi in Dorobernia Mallings in Southsexan, quod viz. manerium prius eidem Ecclesie dedit

20b

Baldredus Rex; sed quia non fuit de consensu magnatum regni, donum id non potuit valere, Et ideo isto anno in concilio apud Kingstone celebrato ab Archiepisc. Doroberniæ Ceolnotho, restauratum est Ecclesie antedictæ. L. S. A.

Anno Domini DCCCXXXIX. Ceolnothus Archiepiscopus propria pecunia sua emit Chert

a quodam principe vocato Halethe concedente Rege Athelwifo, & eandem villam Eccles. Christi monachis dedit L. S. A.

Anno Domini DCCCXXXIX. Athulphus Rex dedit Ceolnotho Archiepiscopo Eastreasta Delham, scil. vii. jugera, quæ viz. terra adjacet Ecclesiæ S. Mariæ de Liming L. S. A.

Anno Domini DCCCLXXI. Elfredus Dux dedit Ethelredo Archiepisc. Doroberniæ, & monachis ejusdem Ecclesiæ villam de Chertham, ad vestitum monachorum, ut patet per chartam suam inde confectam, quam potius Codicellum dicimus.

Anno Domini DCCCXCV. Westlingmersh juxta flumen quod Romeneya, datum fuit per Plegmundum Archiepiscopum Ecclesiæ Christi.

Anno Domini DCCCXLIX. Heth datur per Elfredum Regem Plegmundo Archiepiscopo & successoribus suis, ad opus Ecclesiæ & Monachorum.

Anno Domini DCCCXXIII. Wifelmus Archiepiscopus agros comparavit ab incolis qui nominantur Waldland & Wlfrethingland, juxta locum, qui dicitur Rethercheap, extra portas Doroberniæ,

Anno Domini DCCCXXVII. Athelstanus Rex pro anima patris sui Edwardi & honore Wifelmi Archisacerdotis Doroberniæ, dedit Folkstane sitam super mare, ubi quondam fuit Monasterium & Abbatia sanctarum virginum, ubi etiam sepulta est S. Eanswitha, qui locus a Paganis destructus fuit L. S. A.

Anno Domini DCCCXXXIV. Ælfleda dedit Hamme Ecclesiæ Christi Cantuar.

Anno Domini DCCCXXXIX, Winhelmus dedit Wifelmo Archiepiscopo Dorober. xi. agros a meridie Doroberniæ. Et est terra illa circumdata his terminis. Ab oriente Adredsland, ab aquilone Kingsland, a meridie publica strata, & ab occidente Brightelmesland. Factum fuit donum istud in præsentia Athelstani Regis.

Anno Domini DCCCXL. Eadulphus Dux per concessionem Regis Athelstani, præsentate Wifelmo Archiep. dedit Mepeham L. S. M.

Anno Domini DCCCXLI. Prestantun, Wingham, Wolecumbe, Swerdlingan, Bosington & Graveney restituit: Ecclesiæ per Eadmundum Regem, & Eadredum fratrem ejus, & Edwinum filium ejusdem Edmundi.

Athelstan Rex dedit villam de Terrings sitam super mare in Suthsexan, Ecclesiæ Christi in Dorob. L. S. A.

Anno Domini DCCCXLIII. Eardulphus Rex Cantia, dedit Heahberthæ Abbati de Racul, & ejus familiæ, scil. Monachis consistentibus in illo loco vocato Raculfre, & etiam unius aratri in loco qui nominatur Perhamstede.

Anno Domini DCCCXLVII. Pecchings dat. ecclesiæ per Wlfricum, præsentate & consentente Rege Edredo, matreque ejus Regina Eadgiwa, Odoneque Archiepiscopo Doroberniæ, Wlstan

21a

Archiepiscopo & aliis aliis multis nobilibus. L. S. A.

Anno Domini DCCCCXLIX. Edredus Rex, præsentate Odone Archiepis. Eadgiva regina matre ipsius Edredi, dedit ecclesiæ Christi in Dorobernia Monasterium Raculfense, bis denis semisque estimatum cassatis, cum omnibus pertin. sive littorum, sive camporum, agrorum, saltuumve. L. S. A.

Anno Domini DCCCCLVIII. villa de Iccam data fuit per Athelwardum, præsentate Odone Archiepiscopo.

Anno Domini DCCCCLX. Ediva Regina, alio nomine dicta Edgiva, scil. mater Edmundi & Eadredi Regum, dedit Mepeham, Coulings, Osterland, Leanham, Pecham, Farnleghe, Monketon, et Addington, huic Ecclesiæ.

Anno Domini DCCCCLXIII. Dunstanus, de consensu Regis Edgari dedit huic Ecclesiæ Fengg. vii. aratorum, quod Anglice dicitur vii. hides, emptorum de Ingelram optimato ejusdem Regis.

Anno Domini DCCCCLXIV. Ethelstanus consentiente & concedente Archiepisc. Dustano dedit Ecclesiæ sanctæ Mariæ de Limings, ubi sepulta est sancta Eadburga, terram unius jugeri quæ Vleham nominatur.

Anno Domini DCCCCLXIX. Egelredus Rex dedit Ecclesiæ in Dorobernia Sandwich, ad vestitum Monachorum, & Estreyam ad cibum monachorum L. S. A.

Anno Domini DCCCCXCI. Aschwinus Dorsetensis Episcopus reddidit Ecclesiæ Christi Alfrico Archiepiscopo Risbergh.

Anno Domini DCCCXCVII. Elfgiva Regina dedit Ecclesiæ, Newington & Brotewelle in regione de Oxinford, & calicem aureum cum patena aurea, in quo sunt xiii. marcæ de puro auro, & duo dorsalia de pallio, et duas capas de pallio cum tassellis auro paratis L. S. A.

A. D. DCCCCLXXX. Athelstanus filius Athredi, de consensu & licentia ejus dedit Ecclesiæ Doroberniæ Holingburnan, ad cibum Monachorum, quam villam emit a patre. L. S. A.

Edmundus Rex filius Edivæ Reginae dedit Preston & Eylwartone monachis Ecclesiæ Christi Cantuar. & est de victu eorum.

A. D. DCCCCXLI. Dux Brithnothus iturus ad bellum contra paganos dedit Laling, Illech, Hadlegh, consentiente Rege Ethelredo, præsentate Sirico Archiepiscopo Dorobern.

A. D. MIII. Ethelredus Dux dedit Ecclesiæ Christi particulam terræ in Dorobernia, quam sibi Rex Ethelredus dedit. xv. virgatarum in longitudine, & viii. in latitudine. & vi. agros extra murum. Termini terræ infra murum sunt hii. In orientali parte, terra Regis, in parte australi, platea civitatis. In occidente terra Ecclesiæ Christi. In aquilone cæmeterium Christi.

A. D. MVI. Ethelredus Rex confirmavit omnes donationes terrarum quæ datæ sunt Ecclesiæ Christi in Dorobernia, & super hoc scriptum suum dedit Alfrico Archiep. cum piscationibus, venationibus, aucupationibus, & aliis omnibus libertatibus, exceptis illis tribus in Adesham, signo ipsius confirmatum, una cum xxxi. signis opti-

matum suorum.

Eodem anno Ethelris & Leofwina, annuente Rege Ethelredo, dederunt Bocking & Mersey

21b

ad victum monachorum.

A. D. MX. Elfegus Archiepiscopus adjunxit Ecclesie Christi Cantuar. quandam terram nomine Werehorne, Fremingham, & Wodetone, & est de vestitu monachorum L. S. A.

A. D. MXVIII. Mesteham & Cheyham duæ villæ in regione Surreya dat. per Ethelstanum, qui & Livingus.

Eodem anno Knuht Rex dedit Livingo Archiepiscopo, ad opus Ecclesie, silvam Haselherst L. S. A.

A. D. MXXIII. Kanutus Rex dedit Ecclesie Christi in Dorobernia portum de Sandwico, cum corona sua aurea, quæ adhuc servatur in capite crucis majoris in navi ejusdem Ecclesie. Portum illum dedit monachis cum theolonio ejusdem villæ, wrecco maris, & omnibus aliis consuetudinibus ad portum illum pertinentibus.

A. D. MXXXII. Apuldre, Orpintone, Palstre, & Wihtrischeham dat. Ecclesie per Edsinum presbyterum consentientibus Canuto rege, & Elfgiva regina sua.

A. D. MXXXVI. Theored, consentiente & concedente Knutone, dedit Horsleghe ad opus & victum monachorum. L. S. A.

Memorandum quod idem rex Knute, confirmavit privilegia prædecessorum suorum legalia, in libertatem monasteriorum infra Kanciam positum.

Eodem anno Hethe & Saltwode data Ecclesie per unum de principibus Angliæ, nomine Haldene.

Eod. anno Godmersham data fuit Ecclesie per Egelnotum Archiepisc.

A. D. MXXXVIII. Knuthus, rex reddidit Ecclesie Christi in Dorobernia villam de Folkstane, quam olim rex Athelstanus filius regis Edwardi eidem Ecclesie dedit: ea conditione hanc donationem fecit Knutus, ut nunquam alienaretur eadem villa per Archiepiscopum, sine licentia regis & monachorum.

Wlstanus cognomento Wildepreost, annuente Domino suo Hardeknuto, dedit huic Ecclesie Thurrock.

A. D. MXLIV. Egelricus Bigge dedit huic Eccles. Chert, Stouting, & Miletune.

A. D. MXLVI. Wlfgith relicta Elfwine, & Godwinus, consentiente sancto Edwardo rege dederunt Ecclesie Christi in Dorobernia Stistede & Googeshale in Essex ad victum monachorum L. S. A.

A. D. MLII. Villæ de Chertham & Waleworth concessæ & confirmatæ fuerunt per sanctum Edwardum, cum maneriis jam habitis, & multis libertatibus concessis. Prædictam villam Waleworth Edmundus rex dedit cuidam joculari suo nomine Hitardo. Tempore tandem regis Edwardi idem Hitardus volens limina Apostolo-

rum Romæ, venit ad Ecclesiam Christi in Dorober= nia, & per consensum & concessionem regis Ed= wardi dedit eandem villam eidem Ecclesiæ Chri= sti, chartam quoque ejusdem terræ posuit super altare Christi, &c.

Siwardus & Mathildis uxor ejus dederunt Mersham, monachis Ecclesiæ Christi Cantuariæ. Sancto Edwardo rege A. D. MLI. per scriptum su= um idem donum confirmante, & est de cibo eorum.

22a

Eod. anno Sake Sokne & aliæ libertates concessæ & confirmatæ per S. Edwardum.

Carta ejusdem de libera Warena.

A. D. MLIV. Brithmerus civis London dedit Ecclesiæ Cantuar. mesuagium suum apud Gers= cherche, & de licentia & consensu Stigandi Ar= chiepisc. & Godrici decani dedit etiam Ecclesiam omnium sanctorum testimonio Leifstani Portrevæ & aliorum.

Willielmus Rex conquestor reddidit manerium de Haltone in comitatu Buck: monachis Eccle= siæ Christi Cantuar. antiquis & modernis tempo= ribus a jure ipsius Ecclesiæ ablatum, & multa alia ut in martilogio continetur, Et plenius scriptum suum inde confectum testatur. Pro Deo & salute animæ suæ gratis hoc fecit & sine ullo prætio.

A. D. MLXXV. Conquestor confirmavit do= num fratris sui Odonis, Episcopi Bajocensis, & Co= mitis Canciæ, de domibus in Sandwico, datis Ec= clesiæ, &c.

Carta regis Willielmi conquestoris ut Monachi Cantuar. omnes terras suas libere teneant.

Similis Carta regis H. 1. & 2.

A. D. MLXXIII. conquestor confirmavit Lanfranco Archiepiscopo, omnes consuetudines in Ecclesia de Newenton antecessorum ejus, & in Ecclesia S. Martini de Doffris & in Scapeia.

Carta ejusdem de eadem in omnibus Domini= cis Ecclesiæ Christi Cantuar.

Carta ejusdem Anglice & Latine de libertati= bus Ecclesiæ Christi Cantuar. concessis.

Carta ejusdem de libertatibus quas S. Edw. concessit eid. Ecclesiæ Christi Cant. concessis.

Carta regis Henrici primi de eisdem.

Carta regis Richardi de eisdem.

Carlemannus levita dedit Broke Ecclesiæ Chri= sti Cantuar. & postea Hen. rex primus idem ma= nerium per cartam suam eidem Ecclesiæ contulit, & Henricus rex 2. per chartam suam idem mane= rium confirmavit.

A. D. MVI. rex Henricus rogatus ab Anselmo archiepiscopo reddidit Ecclesiæ Christi Cantuar. villam quæ vocatur Slindone in Suthsex.

Carta regis Hen. 1. Hen. 3. & Richardi, de Geld & Danegeld. Anselmus Archiepiscopus Cantuar. reddidit monachis Ecclesiæ suæ medie= tatem altaris Christi, quam in manu sua habebat post mortem prædecessoris sui Lanfranci archie= piscopi, qui eis aliam medietatem, cognita veritate quod ad illos pertineret, in vita sua reddiderat. Similiter & manerium de Stistede eis reddidit idem Anselmus, eo quod ad eos pertinere scitur.

A. D. MCXXX. Henricus rex primus dedit Ecclesiam sancti Martini Dover Monachis Ecclesie Christi Cantuar. in dedicatione ejusdem Ecclesie Cant. cum omnibus pertinentiis & provenien. tam in terra quam in mari, ut inde charta testatur.

A. Eodem, Willielmus Archiepiscopus dedit octo libras annui redditus de manerio suo de Reculvere, monachis Ecclesie Christi Cant. in dotem ipsius Ecclesie in perpetuum & hoc tempore regis Hen. 1. quod donum S. Edmundus Archiepisc. postea confirmavit.

A. D. MCXLVI. Henricus de Rya seisivit Eccles. Christi Cant. de manerio de Diepham, per quendam cultellum super altare Christi, præsentiibus

22b

Theobaldo Archiepisc. Waltero Priore, aliisque multis; & acceptus fuit in fraternitatem a prædictis Archiepis. & Prior. anno supradicto. Quam donationem Hen. rex. 2. confirmavit.

Manerium de Berkesore datum per Stephanum regem, ad inveniendum lumen, ante capsam beati Anselmi Archiepiscopi.

Henricus Rex secundus dedit & confirmavit Deo, beato Thomæ & Ecclesie S. Trinitatis Cantuar. xv. libratas redditus in Berkesor, in Hokis Aisse & Rissendona, & xxv. libratas redditus in Leisdona, & ita libere, &c. sicut ego, &c.

Willielmus Tracy dedit Doccombe tempore Hen. secundi idem donum confirmantis.

Carta regis Hen. secundi de via circa murum cimiterii nostri.

Carta ejusdem de terra nostra super montes de Hollingborne.

Carta ejusdem de libertatibus nostris libere tenendis.

Carta regis Stephani de eisdem.

A. D. MCXCIX. Richardus Rex primus, anno regni sui primo dedit boscum de Blean, monachis Ecclesie Christi Cant. per unum par cirotecarum, salvo tamen uno summario quem pater ejusdem regis concessit Ecclesie & canonicis S. Gregorii in eod. bosco.

Duæ cartæ Alianoræ Reginæ de xiii. tenementis in Judaismo Cantuar.

Carta ejusdem de maneriis de Terstane & Westfarlegh, cum advocacionibus Ecclesiarum de Westclive & Westerham pro portu de Sandwice, quam donationem Edwardus Rex primus per cartam suam confirmavit.

A. D. MCCCXXVI. Dominus Walterus Raynold Archiepisc. de licentia speciali Ed. regis 3. dedit monachis Ecclesie Christi Cant. manerium de Caldecote juxta Cantuar. cum bosco de Torholte, & cum omnibus & singulis libertatibus.

A. R. R. E d. 3. xxvii. Richardus Boviton de licentia speciali ejusdem regis, dedit manerium suum de Bovyton, cum omnibus pertinent. in villa de Bocking in com. Essex, Priori & Conventui Ecclesie Christi Cant.

Dominus Edwardus Princeps filius regis Ed. 3.

dedit monachis Ecclesiæ Cantuar. manerium de Fawkeshall eodem rege Edwardo idem donum confirmante, ad sustentationem duorum cellanorum in eadem Ecclesia celebratorum.

Edwardus 3. anno regni sui xxxviii. dedit in escambium Priori & Conventui Ecclesiæ Christi Cantuar. manerium de Borle in com. Essex, pro consuetudinibus & redditibus una cum omnibus iuribus, &c. quæ idem P. & C. habuerunt vel habere aliquo modo potuerunt in villa & portu de Sandwico, cum aliis redditibus in Insula de Scapeia, ut in carta, &c.

Carta regis Hen. 4. ne furagium capiatur ubique in comitatu Canciæ ad equos sustentandos in castello Dover.

Item Carta ejusdem regis, de via infra murum civitatis Cant. quæ ducere solebat de Northgate usque Queningate.

23a

CANTUARIENSE

Cænobium S. Augustini.

Ex Chron.
M. S. Thomæ Sprot
monachi
S. Augustini Cant.
in bibliotheca
Cottoniana
[sub effigie
Vitellii
D. 11.]
A. D.
592.

A. D.
596.

LUX vera quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, etsi novo lucis suæ radio, totam illustret Ecclesiam, dum beatum Gregorium suæ Ecclesiæ summum præfecit pastorem & pontificem; specialius cum gentem visitavit Anglicam. Cum eam de tenebris, & umbra mortis dignatus est evocare ad lucis suæ fidei notitiam. Gregorius namque in summum Pontificem ordinatus, quarto nonas Septembris sub anno domini DXCII. verbum Dei quod ipse & in persona propria genti Anglorum prædicare disposuerat, divino admonitus instinctu, per suum alumnum Dei servum Augustinum explere curavit. Gregorius igitur quinto ordinationis sui anno, videlicet sub anno Domini DXCVI. misit beatum Augustinum & alios cum eo quam plures monachos ac verbi Dei ministros quasi numero quadraginta genti Anglorum fidem prædicare catholicam, qui Dei ministri qualiter se gerebant in itinere uersus Angliam qualiterque Angliam venientes in Thaneto applicuerunt; qualiter a rege Athelberto suscepti fuerant, qualiterque Cantuariam pervenerant pertractare omitto; cum hæc omnia in textu vitæ Augustini pertractentur. Augustinus igitur cum suis sociis, locum in civitate Cantuariæ adeptus, vitam cepit imitari Apostolicam. Interea Rex Athelbertus servorum Dei vita mundissima delectatus, & promissis eorum suavissimis, quæ miraculorum ostentione vera esse perspexerat, in fide roboratus catholica cum suis commilitonibus baptizatus est in die Pentecostes sub anno domini DXCVII. Rege itaque baptizato & in fide confirmato Augustinus ad civitatem Galliarum Arelatensem progreditur, & ab ejusdem urbis Episcopo Etherio in Episcopum ordinatur, sub die xvi. calendas Decembris, Ordinatusque Augustinus Angliam rediit, & cum gloria & omni qua decuit solemnitate a rege & populo susceptus, atque in civitate Cantuariæ sedem Episcopalem adeptus, continuo Laurencium Pres-

byterum, & Petrum Monachum Romam misit, qui beato Pontifici Gregorio referrent regem cum regno fidem Christi suscepisse, & se ipsi genti Anglorum Episcopum fore ordinatum, simul & de iis quæ necessaria videbantur questionibus ejus consultata efflagitans. Quæ si quis plenius scire desiderat Bedam de gestis Anglorum legat, & desiderata reperiet. Interea Augustino sedem Episcopalem, ut supra diximus, in civitate Cantuariæ adeptus, recuperavit in ea Ecclesiam regio fultus auxilio, quam ibidem antiquo fidelium Romanorum opere factam fuisse didicerat, & eam in nomine sancti Salvatoris Dei, & domini nostri Jesu Christi consecravit; atque ibidem habitationem sibi statuit, & cunctis successoribus suis, quæ usque in hodiernum diem vocatur Ecclesia Christi Cantuariensis totius Angliæ Nutrix & Metropolis. Erat autem non longe ab ipsa civitate, ad Orientalem, quasi medio itinere inter Ecclesiam sancti Martini, & muros civitatis situm, phanum, sive ydolum, in quo idem rex Athelbertus, secundum ritum gentis suæ solebat orare, & una cum plebe

23b

sua, demoniis magis quam Deo, immolare: Quod phanum statim ut ab Etherio Arelatensi Augustinus Episcopus ordinatus, ut subscribitur, Angliam est regressus, ob inquinamentis, & sordibus gentilium purgavit, & simulacro quod in eo erat confracto, Synagogam mutavit in Ecclesiam, & eam in nomine sancti Pancratii Martyris dedicavit: Et hæc est prima Ecclesia ab Augustino dedicata. Extat adhuc altare in porticu ejusdem Ecclesiæ australi, in quo idem Augustinus solebat celebrare, ubi prius steterat simulachrum regis. His itaque gestis Augustinus, prædictam sancti Pancratii Ecclesiam, una cum terra adjacente a rege obtinuit. In cujus fundo prædictus rex Athelbertus, hortatu beati patris Augustini, Ecclesiam in honore sanctorum apostolorum Petri & Pauli a fundamentis construxit, & Monachos inibi perpetuis temporibus deservituros in eadem ecclesia instituens, donis variis & possessionibus dotaivit eandem, & in eadem Ecclesia præfatus rex sibi & successoribus Cantuariorum regibus sepulturam elegit. In hac etiam Ecclesia Augustinus se & suos successores, Cantuarienses Pontifices, statuit sepeliri.

Rot. Cart.
de a. 36.
E. 3.

Edwardus, dei gratia, rex Angliæ (&c.) Archiepiscopis (&c.) Salutem. Inspeximus cartam bonæ memoriæ Athelberti, quondam regis Angliæ, in hæc verba. In Nomine Domini Jesu Christi. Omnem hominem qui secundum Deum vivit, & remunerari a Deo sperat & optat, oportet ut piis precibus consensum hilariter, & ex animo præbeat, quoniam certum est tanto facilius ea quæ ipse a Deo poposcerit consequi posse, quanto, & ipse libentius Deo aliquid concesserit. Quocirca ego Athelbertus rex Kancie, cum consensu venerabilis archiepiscopi Augustini, ac principum meorum, do, & concedo Deo in honore sancti Petri, aliquam partem terræ juris mei, quæ

jacet in oriente civitatis Doroberniæ; Ita duntaxat ut Monasterium construatur, & res quæ supra memoravi, in potestate Abbatis sit, qui ibi fuerit ordinatus. Igitur adjuro & præcipio, in nomine domini Dei omnipotentis, qui est omnium rerum Judex justus, ut præfata terra subscripta donatione sempiternaliter sit confirmata, ita ut nec mihi, nec alicui successorum meorum, regum aut principum, sive cujuslibet conditionis, dignitatibus & ecclesiasticis gradibus, de ea aliquid fraudare liceat.

A. D.
605.

Si quis vero de hac donatione nostra aliquid minuerit, aut irritum facere temptaverit, sit in præsentis separatus a sancta communione corporis & sanguinis Christi, & in die judicii, ob meritum malitiæ suæ a consortio sanctorum omnium segregatus. Circumcincta est hæc terra hiis terminis; in oriente Ecclesia sancti Martini, in meridie via de Burgate, in occidente, & in aquilone Drutingestrete. Acta in civitate Doroberniæ, anno ab incarnatione Christi DC. V. Indictione VI. + Ego Ethelbertus rex Kancie, sana mente, integroque consilio, donationem meam signo sanctæ crucis propria manu roboravi confirmavique. Ego Augustinus gratia Dei Archiepiscopus testis consentiens libenter subscripsi. Edbaldus Hanngisilus, Angemundus, Referendarius, Hocta, Gracys, Thougyl, Pinca, Geddy.

24a

Ex Regi= stro S. Augustini Cantuar. in bibl. Cottoniana [sub efigie Claudii D. 10.] f. 9. a.

In Nomine Domini nostri Jesu Christi. Notum sit omnibus tam præsentibus quam posteris, quod ego Athelbertus Dei gratia Rex Anglorum per evangelicum genitorem meum Augustinum de idolatra factus Christicola, tradidi Deo per ipsum antistitem aliquam partem terræ juris mei sub orientali muro civitatis Doroberniæ, ubi scilicet per eundem in Christo institutorem, Monasterium in honorem Principum Apostolorum Petri & Pauli condidi, & cum ipsa terra, & cum omnibus quæ ad ipsum monasterium pertinent perpetua libertate donavi, adeo ut nec mihi, nec alicui successorum meorum regum, nec ulli unquam potestati sive ecclesiasticæ, sive seculari, quicquam inde liceat usurpare, sed in ipsius Abbatis sint omnia libera ditio. Si quis vero de hac donatione nostra, aliquid minuerit, aut irritum facere temptaverit, auctoritate beati Papæ Gregorii, nostrique apostoli Augustini simul & nostra imprecatione, sit hic segregatus ab omni sanctæ Ecclesiæ communione, & in die judicii, ab omni electorum societate. Circumcingitur hæc terra his terminis. In oriente Ecclesia sancti Martini, & inde ab oriente, be sywenne dime, & sic ad aquilonem be wikenge mearche, iterumque ad orientem & ad austrum be Burnware mearche. Item ad orientem & ad austrum, be suthburware mearche; & sic ad austrum & occidentem be kynges mearche, item ad aquilonem be kynges mearche, sicque ad occidentem to Rithere cheape, & ita ad aquilonem to Druting strete. Actum est hoc in civitate Doroberniæ, anno ab incarnatione Christi. DC. V. indictione VI.

A. D.
605.

Cart. an=
tiq. l. n.
18, & 19.

Ego Ethelbertus Rex Anglorum hanc do=
nationem meam, signo sanctæ crucis, propria ma=
nu confirmavi. Ego Augustinus gratia Dei ar=
chiepiscopus libenter subscripsi. Ego Edbaldus,
regis filius favi. Ego Hamigisilus dux laudavi.
Ego Hocca comes consensi. Ego Angemundus
referendarius approbavi. Ego Graphio comes be=
nedixi. Ego Tangisilus, regis optimas confirmavi.
Ego Pinca consensi. Ego Geddy corroboravi.

Rex Anglorum Athelbertus misericordia omni=
potentis Dei catholicus, omnibus suæ gentis fide=
libus, & adventum gloriæ magni Dei & Salvato=
ris nostri Jesu Christi, beata spe expectantibus,
salutem, vitæque æternæ beatitudinem. Largiente
summi Regis clementia, Ego Athelbertus in solio
paterno confirmatus, paceque divinitus concessa,
eo jam per decem quinquennia sceptrigera pote=
state potitus, & per venerabiles sacræ fidei docto=
res spiritus sancti gratia irradiatus, ab errore fal=
sorum deorum, ad unius veri Dei cultum toto
corde conversus, ne ingratus beneficiorum appa=
ream illi a cuius sancta sede nobis in regione um=
bræ mortis sedentibus lux veritatis emicuit, inter
alias quas fabricavi Ecclesias monitu & hortatu
beatissimi papæ Gregorii & sancti patris nostri
Augustini, ipsi beatissimo apostolorum Principi
Petro & doctori gentium Paulo monasterium a
fundamentis construxi, illudque terris variisque
possessionum donariis decorare studui, inibique
monachos Deum timentes aggregari feci, & cum
consilio ejusdem reverendissimi archipræsulis Au=
gustini, ex suo sancto sanctorum collegio venera=
bilem virum secum ab apostolica sede directum
Petrum monachum elegi, eisque ut Ecclesiasticus

24b

ordo exposcit Abbatem præposui. Hoc igitur
monasterium ad propectum debiti culminis pro=
movere desiderans, suarumque possessionum
terminos dilatare gestiens, sana mente integroque
consilio, cum Ædbaldi filii mei aliorumque no=
bilium optimatumque meorum consensu, ob re=
demptionem animæ meæ & spem retributionis
æternæ, optuli ei etiam villam nomine Sturigao,
alio nomine dictam Cistelei, cum omnibus red=
ditibus ei jure competentibus, cum mancipiis, silvis
cultis vel incultis, pratis, pascuis, paludibus, flumini=
bus, & contiguis ei maritimis terminis eam ex u=
na parte cingentibus, omnia mobilia vel immobi=
lia in usus fratrum sub regulari tramite & mona=
stica religione inibi Deo servientium: missurum
etiam argenteum, scapton aureum, iterum sellam
cum fræno aureo, & gemmis exornatam, speculum
argenteum, armilcaisia oloseria, camisiam orna=
tam quod mihi xenium de domino Papa Gregorio
sedis apostolicæ directum fuerat, quæ omnia su=
pradicto monasterio gratanter optuli. Quod e=
tiam monasterium ipse servus Dei Augustinus san=
ctorum Apostolorum ac Martyrum reliquiis va=
riisque ecclesiasticis ornamentis ab apostolica sede
sibi transmissis copiose ditavit, seseque in ea &
cunctos successores suos ex auctoritate apostolica

sepeliri præcepit, scriptura dicente 'non esse Civitatem mortuorum sed vivorum.' Ubi etiam mihi & successoribus meis sepulturam providi, sperans me quandoque ab ipso apostolici ordinis Principe cui dominus potestatem ligandi atque solvendi dedit, & claves regni cælorum tradidit, a peccatorum nexibus solvi, & æternæ beatitudinis Januam introduci.

Quod Monasterium nullus Episcoporum, nullus successorum meorum Regum in aliquo lædere aut inquietare præsumat, nullam omnino subjectionem in ea sibi usurpare audeat, sed Abbas ipse qui ibi fuerit ordinatus, intus & foris cum consilio fratrum secundum timorem Dei libere eum regat & ordinet, ita ut in die domini dulcem illam piissimi Redemptoris nostri vocem mereatur audire dicentis, 'Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.' Hanc donationem meam in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti largitate, divina ut mihi tribuatur peccatorum remissio, per omnia cum consilio reverentissimi Patris Augustini condidi, idque ad scribendum Augemundum presbyterum ordinavi. De his ergo omnibus quæ hic scripta sunt, si quis aliquid inde minuere præsumperit, sciat se æquissimo Judici Deo & beatis Apostolis Petro & Paulo rationem esse redditurum. Confirmata est hæc donatio præsentibus testibus reverentissimo Patre Augustino Dorovernensis Ecclesiæ Archiepiscopo primo, Mellito quoque & Justo Londoniæ, & Rofensis Ecclesiæ præsulibus, & religioso famulo Christi Laurentio Presbytero, Edbaldo filio meo, Hamigisilo Duce, Augemundo referendario, Hocca & Graphione Comitibus, Tangisilo & Pinca & Geddi & Aldhuno Regis optimatibus, aliisque pluribus diversarum dignitatum personis. Actum sane quadragesimo quinto anno regni nostri, sub Die V. Idus Januarii.

25a

Privilegium almi Augustini, Angliæ Apostoli.

AUGUSTINUS Episcopus Doroberniæ sedis famulus, quem superna inspirante clementia, beatissimus Papa Gregorius Angliæ genti Deo acquirendæ Legatarium misit amministrum; omnibus successoribus suis Episcopis, cunctisque Angliæ regibus cum suis posteris, atque omnibus Dei fidelibus & in fide & gratia pacem & salutem. Patet omnibus quod Deo amabilis Rex Athelbertus, primus Anglorum Regum Christi regno sacratus, nostra instantia & sua prodiga benevolentia inter cæteras ecclesias quas fecit & episcopia, monasterium extra Metropolim suam Doroberniam, in honorem Principum Apostolorum Petri & Pauli regaliter condidit & regalibus opibus amplisque possessionibus ditavit, dilatavit, magnificavit, perpetuaque libertate, & omni jure regio cum omnibus rebus & judiciis, intus & foris illi pertinentibus, munivit, suoque regio privilegio & superni judicii imprecatione, atque Apostolica sancti Papæ Gregorii interminatione excommuni-

catoria, contra omnem injuriam confirmavit. Ego quoque ejusdem libertatis adjutor & patrocinator omnes successores meos Archiepiscopos, omnesque ecclesiasticas vel sæculares potestates per dominum Jesum Christum & Apostolorum ejus reverentiam obtestor, atque Apostolica memorati patris nostri Papæ Gregorii interminatione interdico, ne quisquam unquam ullum potentatum, aut dominatum, aut imperium in hoc dominicum vel apostolicum monasterium vel terras vel ecclesias ad illud pertinentes usurpare præsumat, nec ulla prorsus subjugationis aut servitutis, aut tributis conditione, vel in magno vel in minimo, Dei ministros inquietet aut opprimat. Abbatem a suis fratribus electum in eodem monasterio non ad suum famulatum sed ad dominicum ministerium ordinet, nec sibi hunc obaudire sed Deo suadeat. Nec vero sibi subjectum, sed fratrem, sed consortem, sed collegam & co-ministrum in opus dominicum eum reputet. Non ibi missas quasi ad suæ ditionis altare nec ordinationes vel benedictiones usurpative sine Abbatis vel fratrum petitione exerceat, nullum sibi jus consuetudinarium vel in vilissima re exigat quatinus pacis concordia unum sint in domino utrimque, nec quisquam, quod absit, dominandi dissidio in judicium incidat diaboli, qui superbæ tyrannide corruit de cælo. 'Reges gentium' (inquit Dominus) 'dominatur eorum, vos autem non sic.' Cumque ab alienis non a filiis accipiantur tributa, sic ipse dominus concludit, 'ergo liberi sunt filii.' Qua ergo irreverentia patres ecclesiarum in filios Regni Dei sibi vendicant dominationem, maxime autem in hanc ecclesiam sanctorum thesaurariam, in cujus materno utero tot pontificum Doroberniæ, Regumque ac Principum corpora speramus alma refovenda sepulturæ requie, ex auctoritate scilicet apostolica, & hinc ad æternam gloriam resuscitanda. Tales supremi Judicis amicos si quis offendere non metuens hujus privilegii Statuta violaverit, vel violatorem imitando vim suam tenuerit, sciat se apostolico beati Petri gladio per suum vicarium Gregorium puniendum nisi emendaverit. Hæc ergo omnia, uti hic sunt scripta, apostolica ipsius

25b

institutoris nostri Gregorii comprobatione & auctoritate servanda sancimus, suoque ore confirmamus, præsentem glorioso Rege Athelberto cum filio suo Ethelbaldo, & collaudantibus cum ipso omnibus optimatibus Regiis, atque ultro volentibus reverentissimis fratribus nostris a sancta Romana ecclesia huc mecum vel ad me in Evangelium domini destinatis, scilicet Laurentio, quem nobis Deo favente successorem constituimus, & Mellito Lundoniæ Episcopo, & Justo Rofensi Episcopo, & Petro venerabili ejusdem monasterii Principum Apostolorum, Abbate primo, cum cæteris in Domino adjutoribus meis obnixè postulantibus, simulque in eos qui hæc fideliter servaverint benedictionem, aut in impænitentes, quod nolumus, transgressores damnationem exercentibus.

De Ecclesiis fundatis ante adventum Normannorum in Angliam.

Ex MS. quodam in Collegio Corp. Christi Cantabrigiæ. [Miscellanea G.] p. 307.

Ecclesia S. Trinitatis apud Cant. a Romanis fundata est, sed ab Augustino consecrata.

Ecclesia Apostolorum Petri & Pauli extra muros Cantuar. ab Augustino fundata est, sed a Laurentio Archiepiscopo consecrata.

Prædicante Augustino, cum sociis suis in Britannia Verbum Dei genti Anglorum, anno ab incarnatione Domini quingentesimo nonagesimo septimo; Athelbertus Rex Cantuar. credidit & baptismi gratiam suscepit. Qui Dei ac Salvatoris sui amore, beato Augustino & omnibus successoribus suis Palatium & Curiam suam, omnemque civitatem cum suburbanis suis jure perpetuo habere concessit. Ipse vero ad Raculphum qd. secus mare situm est, transivit, ibique sibi ac successoribus suis regalem sedem paravit. Augustinus igitur civitate potitus, & iis qui in ejus suburbio erant exceptis, principio alodiis ad orientalem plagam, cimiterium civitatis extra muros fecit, ubi Ethelbertus Rex, rogatu Augustini, Monasterium, in honore beatorum Apostolorum Petri & Pauli fabricavit, in quo ipsius Augustini & successorum ejus corpora, monachorum quoque & aliorum fidelium Doroberniæ possent sepeliri; duravit itaque mos iste per plurima annorum curricula. Cum autem venerabilis vir Cuthbertus ad Archiepiscopatum venisset, qui ab beato Augustino undecimus fuerat, ex more, propter dignitatis suæ pallium, Romam ivit: & peracto negotio consideravit infra civitatem Laterani plures sepultos fuisse, accedensque ad Papam rogavit ut sibi in Anglia infra civitates liceret cimiteria facere. Annuit, rediit, & per Angliam passim cimiteria fieri constituit; a tempore illo præsules ac Monachi, cæterique ut ratio poscebat, Cant. sunt tumulati. Sed licet cimiterium in civitate sit factum, illud tamen qd. extra civitatem prius fuerat nihilominus in dominio & potestate Archiepiscopi manebat, quam quidem Ecclesiam illam beatorum Apostolorum, ubi corpus beati Augustini sociorumque tumulata sunt, libere Archiepiscoporum sita est, unde etiam aulas suas cæterasque domos necessarias infra ambitum Curie S. Augustini ipsi habebant; Ibiq. frequentius commanebant propter aerem liberiolem & locum

Cimiteria in Anglia constituta.

26a

salubriorem quam in alia Curia sua quæ juxta Metropolin Basilicam infra civitatem habetur, nempe quæ Archiepisc. adeo propria erat, ut illam cui voluissent darent, quodque inde decrevissent facere potuissent: Omniaque itaque ad eam pertinentia disponebant, sic, Ecclesiam Dorobernensem ubi sedes Episcopalis erat; nec differentia aliqua inter Monachos Cantuariensis Ecclesie & fratres sancti Augustini erat, sed utriusque congregationi unum capitulum, refectorium cæteraque loca erant communia: In hoc tamen differebant, quod Monachi sancti Augustini nunquam extra

suum claustrum processionem faciebant, nisi quando Dorobernenses prodibant, tuncque illi omnes conjuncti coibant ad portam Ecclesiæ Christi; de sancto Augustino venientes, cum suis sanctuariis, Dorobernensibus sociebantur, unum continentes & ad nutum cantoris Doroberniæ pari modo in hiis quæ sui officii erant parentes. Revertentes ad portam dividebantur, illi, ad Episcopi; illi ad sanctum Augustinum; campanis, minime horas designabant antequam in Episcopali sede signarentur, propter hoc nonnulla a præsulibus sunt Abbatibus instituta, utpote hiis qui ab Archiepiscopis habebant quicquam honoris tenebant. Siquidem in cæna domini annatim ædituus sancti Augustini l. sol. denariorum secretario sancti Salvatoris Doroberniæ reddebat pro omnibus Capellis ad Ecclesiam beati Augustini pertinentibus, & vii. denarios pro cognitione subjectionis de Altari beatorum Apostolorum Petri & Pauli, super altare Christi Doroberniæ propria manu ponebat; vel si ipse non poterat, unus de Ecclesiæ senioribus. Præterea ipsa Ecclesia xxii. panes monachiles eidem præbet, duas amphoras de melito potu qui cum medonem vocant, refertas, & duos arietes, trinos juvencos, cornubus & non multos. Hac die in sede Episcopali ad majoris campanæ sonitum Pontifex absolutionem facit; sabbato vero mane ad sanctum Augustinum vadit, ibi fratres absque signi sonitu absolvit, & lavacro ibidem sibi parato lavantur, radantur, ubi vero de lavacro exierit habebit sibi Abbas indumenta nova parata, scilicet staminam & fœmoralia, cucullam, & froccum, crurum quoque & pedum tegumenta. Quibus indutis equitaturam sibi decemtem ascendet, quam Abbas honeste constratam præbebit. Sicque Abbate eum ducente cum suis honestioribus ad sedem suam reddibit. Cum vero ad suas mansiones, Archiepiscopus ire decreverit & Abbas domi fuerit, ad Curiam Archiepiscopi Abbas veniet, equitaturum operiet, & equitantem ad unum vel duo milliaria conducet. Cum vero redierit, ei obviam Abbas procedet & cum honore ad suam sedem perducet. Hæc & hiis similia sunt Cantuariensium Monachorum scripta. Inter hæc, conventus religiosorum multis in locis aguntur, cœnobia fabricantur, Abbatiaë constructuntur, apud Raculfe, quo in loco sibi Rex Ethelbertus sedem regni præparaverat, cœnobium constructitur, cujus Abbas ultimus fuit Wenredus. In australi parte civitatis infra muros, Abbatia in honore beatæ Mildrithæ statuitur, cujus ultimus Abbas Alfwicus. Extra civitatem in parte orientali, est Ecclesia beati Martini, ubi sedes Episcopalis erat. Qui Episcopus domi vel in Comitatu semper manebat, & vices Archiepiscopi qui

Monasterium de Raculver fundatur.

Vide Cart. antiq. 1. n. 3 usque n. 16.

26b

regis Curiam frequentabat per omnia gerebat. Monachos sibi de Ecclesia Dorobernensi, & ipse Monachos in obsequium accipiebat, solemnitates in sede Metropoli celebrabat, sicque ad sua redibat, Archi-Diaconatus officium agebat similiter clericos qui ad Archiepiscopum pertinebant; clerici

cos vero qui in terris Monachorum erant, prior Ecclesiæ quem Decanum vocant, curabat, corrigebat, emendabat. In ipsis suis Ecclesiis ponendos ponebat, deponendos deponebat, sua per se capitula tenebat.

In Synodis ipse & Episcopus pari ornato condebant, pariter audita decernebant. Cum autem quivis pro recto faciendo pignus porrigeret, is ad quem pertinebat illud & emendationem accipiebat. Moris istius series usque ad tempora Normannorum perduravit. Hujus Episcopatus præsul extremus extitit Godwynus. Anno ab incarnatione Domini MLXVI. Willielmus Dux Normannorum Angliam bellando superavit, & in ea, quanto tempore vixit, imperavit. Quarto anno ejusdem Principis, Lanfrancus, Cadomensis Abbas, invitate eodem Rege, & Papa Alexandro præcipiente, Britanniam venit, & Dorobernensem Ecclesiam regendam suscepit, quæ est totius Britanniae Metropolis. In illo tempore Godwynus Episcopus Ecclesiæ beati Martini quæ sita est in suburbio civitatis parte orientali, ex hac vita migravit; cui Successorem Lanfrancus subrogare noluit, dicens quod in una civitate duo Episcopi minime esse deberent, minus caute considerans quod ille in civitate sedem Episcopalem non habebat. Novus enim homo & nec dum consuetudinem patriæ vel dignitatem Doroberniensis Ecclesiæ edoctus, antiquum antecessorum suorum morem, in hac parte sequi supersedit; ipsum igitur non subrogavit, sed loco Episcopi quendam Clericum suum Archidiaconum ordinavit, quod se fecisse ante mortem suam vehementer indoluit. Archidiaconus ergo constitutus curam super Clericos Archiepiscopi intendebat, & Prior Ecclesiæ Christi illis qui ad Monachos pertinebant in choro, sive aliis in locis diversis, præstabat. Sed post Monachos, locum stationis digniorem tenebat, unde cum in Capella Archiepiscopi pro Monachis staret, & Archiepiscopo nonnullis inde verbum fieret, Clericos inquit debet erudire eisque præstare, sed Monachis obedire, atque subesse, minister enim eorum est. Synodos ipse & Prior Ecclesiæ tenebant concordiam sermocinatione, nisi dispari veneratione. Cum ergo Lanfrancus suæ Ecclesiæ terras a principibus esse direptas sensisset, magno cum labore eas attrahere operam dabat: Abbatiam quoque beati Augustini, antecessorum suorum Doroberniæ pontificum more, in suo dominio tenere, cui & Abbatem providere & etiam virgam pastorem volebat præbere. Sed Rex novus id abnuvit, dicens se solum omnes in regno suo baculos pastores velle tenere, nec potestatem hanc cuiquam concedere. Ea inquit quæ ad Abbatis, ejusque Monachorum christianitatem attinet exerce, neque in hiis quæ ad exteriora pertinent Abbatem servare permittit. Lanfrancus igitur, ne majora suæ Ecclesiæ negotia præpedirentur, ad tempus desistere cæptis utile judicavit. Multa enim per Regis gratiam acquisivit, multa fecit, & regias vices in Regni negotiis oportune exercuit.

ROFFENSE Cœnobium
in Cantia.

Ex Textu
Roffensi ad
Ecclesiam
spectante
A. D. 1640

ANNO ab incarnatione Domini sex= centesimo; Rex Æthelbertus fundavit Ecclesiam S. Andreæ Apostoli Rofi & dedit ei, Prestefeld, & omnem terram quæ est a Meduwaie usque ad orientalem portam civitatis in australi parte, & alias terras extra murum civitatis versus partem aquilonalem.

A. D.
738.

Anno ab incarnatione domini septingentesimo tricesimo octavo, Eadbertus Rex Cantiaë dedit Ecclesiae sancti Andreæ, Stokes.

764.

Anno ab incarnatione Domini septingentesimo sexagesimo quarto, Offa Rex Merciorum & Sigeredus Rex Cantiaë dederunt Frensesberiam, Eselingeham, & Wicham. Item rex Offa & Ecbertus dederunt Bromheie, Item rex Offa dedit Trotteslive. Kenulfus Rex Merciorum dedit Borchstalle.

838.

Anno ab incarnatione Domini, octingentesimo tricesimo octavo Ecbertus Rex West-Saxonum, & Cantuariorum dedit Ecclesiae S. Andreæ, magnas libertates & ista Maneria Hallinges & Snodlande. Æthelwlfus Rex, filius Egberti regis, dedit Cuckelestane & Holenberghe. Eadmundus Rex Anglorum dedit Malinges. Quidem præpotens cognomine Brichricus, cum uxore sua Elfswitha dederunt Danitune & Langefeld, Falchenham & Davente, quod Manerium quomodo ad Archiepiscopatum pervenerit ignoratur. Eadgarus Rex Anglorum dedit Bromlega. Æthelradus Rex Anglorum dedit Wldeham & Litlebroc, Stantune & Hiltune, scilicet xv. mansas terrarum. Willielmus primus rex Anglorum, reddidit has terras Roffensi Ecclesiae a principibus injuste ablatas, Stokes videlicet, & Denintuna & Falcheham. Præterea inter cætera magna bona quæ eidem Ecclesiae, in vita sua, fecit imminente articulo mortis suæ, centum libras ei dedit, & tunicam propriam regalem, & cornu eburneum & alia plura ornamenta.

Willielmus Rex, filius ejus, dedit Lametham & Redenham, ad victum Monachorum, qui quidem concessit libertates quas Ecclesia Roffensis hucusque obtinuit, & sua Carta confirmavit omnium prædictorum dona.

Nobilissimus Rex Henricus multa bona contulit, scilicet Ecclesias de Boxle, de Eillesford, de Kenteford, Suttune, cum capellis de Wilmuntune, & de Kingesdune. Item Ecclesias de Chiselherste, & de Wlewich. Item decimas de Strodes, & de Chealkes, & alia multa.

Ib. fol. 19. 2.

Incipiunt privilegia Ecclesiae sancti Andreæ Roffensis concessa, a tempore Æthelberti Regis, qui fide Christiana a beato Augustino suscepta, eandem Ecclesiam construi fecit.

Regnante in perpetuum domino nostro Jesu Christo Salvatore, mense Aprili, sub die iii. kl. Maias, indictione vii. Ego Æthelberhtus

Rex, filio meo Eadbaldo admonitionem Catho=

27b

licæ fidei optabilem. Nobis est aptum semper
inquirere qualiter per loca sanctorum pro animæ
remedio vel stabilitate salutis nostræ aliquid de
portione terræ nostræ in subsidiis servorum Dei
devotissimam voluntatem debeamus offerre. Ide=

oque tibi sancte Andrea, tuæque Ecclesiæ quæ
est constituta civitate **Hivfle** brevi ubi præesse vi=
detur Justus Episcopus, trado aliquantulum tel=
luris mei.
Hic est terminus mei doni, fram suðgeate
west 7 lange s wealles oð norð þanan to
stræte, 7 swa east fram stræte oð
doding-hyrnan ongean bradgeat. Si quis
vero augere voluerit hanc ipsam donationem;
augeat illi dominus dies bonos; Et si præsump=
serit minuere, aut contradicere, in conspectu Dei
sit damnatus & Sanctorum ejus, hic, & in æterna
secula, nisi emendaverit ante ejus transitum, quod
unquam gessit contra Christianitatem nostram.
Hoc cum consilio Laurentii Episcopi, & omnium
Principum meorum Signo sanctæ Crucis con=
firmavi, eosque jussi ut mecum id facerent,
Amen.

lb. fol. 19.
b.

De Stokes, quæ antiquitus vocabatur Andsc=
hesham.

In nomine domini Dei nostri Jhesu Christi. Ego
Eadberht Rex Cantuariorum, donavi ali=
quam partem terræ, pro remedio animæ meæ, at=
que indulgentia delictorum meorum Episcopatu
beati Andreæ Apostoli, ac venerabili viro Ealdul=
fo ejus Ecclesiæ antistiti in regione quæ vocatur
Hohg, in loco qui dicitur Andscohesham, id est,
. . . . . aratorum juxta æstimationem provinciæ e=
jusdem. Hujus vero terræ possessionem ita præ=
dicto Episcopo largitus sum, cum omnibus ad e=
am pertinentibus, id est, campis, silvis, pratis,
piscariis, sal-silagine, atque omnibus utensilibus
ejus, juxta notos terminos constitutos. Hoc quo=
que præcipimus, ut nullus præsumat, propinquo=
rum eorum, vel Successorum eorum hanc donati=
onem meam minuere vel infringere quoquomodo.
Si quis vero, quod non credimus, contra præcep=
tum meum huic donationi meæ malevolo animo
contraire temptaverit, sciat se in die judicii ratio=
nem Deo redditurum, manentem tamen hanc car=
tulam nichilominus in sua firmitate. Si quis vero
magis defendere augere voluerit, addat Deus bo=
na ejus in terra viventium. Hanc quoque dona=
tionem meam, Ego Eadberht Rex Cantuariorum
propria manu confirmavi, & signum sanctæ crucis
infixi, testes quoque idoneos Comites meos con=
firmari & subscribere feci. Ego Vilbaldus, Co=
mites meos confirmari & scribere feci. Ego Dim=
heac Comites meos confirmari & scribere feci. E=
go Hosberht Comites meos confirmari & scribere
feci. Ego Nothbalth Comites meos confirmari
& scribere feci. Ego Banta Comites meos con=
firmari & scribere feci. Ego Ruta Comites meos
confirmari & scribere feci. Ego Tidbalth Co=

mites meos confirmari & scribere feci.

lb. fol. 122.
a.

In nomine Domini nostri Jhesu Christi. Om= nem hominem qui secundum Deum vivit & remunerari a Deo sperat & optat, oportet ut piis precibus assensum hilariter, ex animo, præbeat.

28a

Quoniam certum est tanto facilius ea quæ quisque a Deo poposcerit consequi posse, quanto & ipse libentius hominibus recte postulata concesserit. Quocirca ego Sigiraed Rex Cantiaë tibi venerabili Earduulfo Episcopo, ut diligenter postulasti, aliquam particulam terræ juris mei, id est, quasi unius & semis jugeri in civitate Hrofi ad augmentum Monasterii tui æternaliter possidendam concedo ac describo cum omnibus scilicet ad eam pertinentibus rebus. Hæc autem terrula ab aquilonali porta Monasterii cui jacet & pertingit usque ad septentrionalem murum præfatæ civitatis intra terras, videlicet, quas antea ab oriente & occidente possedisti; & ideo hæc tibi satis accommoda quia in medio jacebat. Siquis autem contra hanc donationem meam aliquando venire invidio malevoloque animo temptaverit, sit in presenti separatus a communione S. Ecclesiæ Christi. & in futuro a societate sanctorum omnium segregatus. Manentem hanc kartulam in sua semper firmitate, signo dominicæ Crucis roboravi & idoneos testes, ut **ad** ipsum facerent, adhibui. Actum indictione decima quinta; anno Dominicæ incarnationis DCCLXII. Ego Sigiraed Rex Cantiaë hanc donationem meam signo sanctæ crucis roboravi +

762.

Ego Eadberht Rex Cantiaë consentiens propria manu confirmavi + Ego Bregouvine Archiepiscopus consensi & subscripsi +
Ego Aldhuun Abbas subscripsi +
Signum manus Suvithuun +
Signum manus Aethilhuun +
Signum manus Esui +
Signum manus Egbaldi +
Signum manus Ovighaad +
Signum manus Bunan +
Signum manus Heabeorhtri +
Signum manus Tiideath +

De Æslingheam sive Freondeberiam.

+ Regnante imperpetuum Domino nostro Jhesu Christo ac cuncta mundi jura justo moderamine regenti. Ego Offa Rex Merciorum Regali pro-sapia Merciorum oriundus, atque omnipotentis Dei dispensatione, ejusdem constitutus in Regem, considerans & recolens quod vas electionis veracissimis innotuit verbis quod istis temporibus instarent tempora periculosa: Iccirco unusquisque de semetipso plenius poterit agnoscere, quod quanto quis in hoc terreno habitaculo longiorem protraxerit vitam, tanto veraciora esse omnia quæ olim antiqui vates implenda esse prædixerunt. Iccirco necessarium Duxi ut pro intercessionibus plurimorum, pro venia delictorum, & requie perpetua adipiscenda animæ meæ, ali-

quid ex his quæ mihi largitor bonorum omnium
Christus Dominus donare dignatus est, id est, ter=
ram aratorum viginti in loco cujus vocabulum
est Aeslingaham, quæ etiam jacet ad occidentalem
partem fluminis Meduuveian, contigua ipso flu=
vio, cum universis terminis suis ad eam rite com=
petentibus, cum campis, silvis, pratis, pascuis,
paludibus, & aquis, sicut olim habuerunt Comi=
tes Principes regum Cantiaë & cum omni tribu=
to, quod Regibus jure competit, tibi venera=
bili Earduulfo sanctæ Hrofensis ecclesiæ Epis=

28b

copo libenter imperpetuum perdono & hoc cum
consensu & licentia Archiepiscopi nostri Bregou=
vini atque Heaberhti Regis Cantiaë & Principum
nostrorum, ut possedendi vel vendendi, vel etiam
tradendi cuicumque voluerit liberam per omnia
habeat potestatem; Et quia pro ipsius terræ recom=
pensatione aliquam partem pecuniæ nobis fideli=
ter, libenter optulit, ad promerendam, non solum
specialiter, michi a domino pietatem, scilicet indul=
gentiam delictorum totius gentis nostræ, humili=
ter dominicam exorantes clemenciam ut liberet
nos a malignis spiritibus, & importunis, & malis
hominibus. Terminos vero hujus terræ ideo la=
tius non scribimus, quia undique ab incolis absque
ullo dubitationis scrupulo certi sunt. Quicun=
que vero sequentium regum aut principum, aut a=
liquis seculari fretus potestate, hæc nostræ definiti=
onis scripta irrita facere, quod absit, visus fuerit,
sciat se in presenti vita domini benedictione esse
privatum, & in novissima maledictione subjacere
ut a consortio sit separatus sanctorum, & cum im=
piis & peccatoribus flammis ultricibus esse dam=
nandum, excepto si digna satisfactione emendare
curaverint, quod iniqua temeritate depraverint.
Manente hac Cartula in sua nihilominus firmita=
te, quam propria manu sacro signaculo roboravi, &
testes ut subscriberent rogavi quorum infra nomi=
na ascripta tenentur. Scripta est autem hæc car=
tula in civitate Doroverni. Anno Dominicæ incar=
nationis DCCLXIII. indictione 11. Ego Offa
Rex Merciorum suprascriptam donationem, at=
que emptionem, signo sanctæ crucis roboravi +.
Ego Bragouvinus Archiepiscopus, juxta petiti=
onem clementissimi Regis prædicti concensi & sub=
scripsi +. Ego Hearberhtus Rex consensi & sub=
scripsi. Coherent vero huic terræ in communi
saltu Denberi III. Holanspic, & Lindhrycg,
& wædanhricg. + Ego Botuvini humilis Ab=
bas consensi & subscripsi. + Signum manus
Esne. + Signum manus Vhtredi. + Signum
manus Broerda. + Signum manus Eadbaldi.
+ Signum manus Berhtuvaldi. + Signum ma=
nus Bobba. + Signum manus Cec. + Signum
manus huithyse. + Signum manus Esne fra=
tris ejus. + Signum manus Badoheardi. + Sig=
num manus Egbaldi. + Signum manus Sui=
thuni. + Signum manus Eangesli.

Item de Aeslingeham.

In nomine Domini Dei salvatoris nostri Jesu

Christi. Quamvis parva & exigua sint quæ pro amissis offerimus, tamen pius omnipotens Deus non quantitatem muneris sed devotionem offerencium semper inquirat. Qua de re ego Sigereus Rex, dimidiæ partis provinciæ Cantuariorum, tam pro animæ meæ, remedio, quam pro amore omnipotentis Dei, terram aratorum viginti quæ appellatur Eslingaham tibi reverentissimo Episcopo Eardulpho sanctæ Hrofensis ecclesię, cum universis ad se pertinentibus, campis, silvis, pratis, pascuis, paludibus & aquis, & cum omni tributo quod Regibus inde dabatur in potestatem, cum consilio & consensu principum meorum libenter in perpetuum perdono, ut possidendi vel habendi sive vendendi vel etiam tradendi cuicumque voluerit liberam per omnia habeat potestatem.

29a

Sane quia cavendum est ne hodiernam donationem nostram futuri temporis abnegare valeat, & in ambiguum devocare præsumptio placuit mihi hanc paginam condere, & una cum cespite terræ prædictæ tradere tibi per quam non solum omnibus meis successoribus, Regum sive Principum, sed etiam michi ipsi penitus interdico ne aliter quam nunc a me constitutum est, ullo tempore de eadem terra quippiam agere audeant. Quod si qui forte observare neglexerint, & absque digna satisfactione, præsentis vitæ impleverint infælices dies, audiant vocem æterni Judicis sub fine mundi dicentis ad impios, 'discedite a me maledicti in ignem æternum qui paratus est Diabolo & Angelis ejus.' Qui vero caverint custodire, nichilque irrogarint adversi, audiant vocem clementissimi arbitri inquietes ad pios. 'Venite benedicti patris mei percipite Regnum quod vobis paratum est ab origine mundi.'

Adjectis iv. Danberis in communi saltu, hoc est, þealdse, þestra, billincgden. cealcbyras. meosden rindigsel. + Ego Sigereus Rex hanc donationem a me factam signo S. Crucis propria manu scribendo firmavi coram Bregouvino Archiepiscopo. + Ego Bregouvinus Archiepiscopus ad petitionem donatoris prædicti consensi & subscripsi. + Signum manus Hereberhti Abbatis. + Signum manus Baere Abbatis. + Signum manus Bruno Abbatis. + Signum manus Æsuvaldi presbiteri. + Signum manus Ecgbaldi Comitis, atque præfecti. + Signum manus Ealdhuuni. + Signum manus Esne. + Signum manus Badohardi. + Signum manus Æthelnodi.

Henricus gratia Dei Rex Anglorum Archiepiscopus, Abbatibus, Comitibus, cæterisque omnibus baronibus suis Francigenis & Anglis totius Regni Anglorum salutem. Notum vobis omnibus esse volo, quod omnes donationes & concessiones omnium maneriorum & omnium terrarum omnium & Ecclesiarum cum omnibus redditibus, & rectitudinibus suis & omnium decimarum quæ hactenus concessæ & donatæ sunt Ecclesię sancti Andreæ Apostoli quæ sita est in civitate Rovece-

Seisina
per cespitem.

stra, a quibuscunque, sive Regibus sive Archiepisc. vel Episc. seu Comitibus seu aliis quibuslibet hujus Regni nobilibus concessæ sint aut donatæ, Ego Henricus Dei gratia Rex Anglorum, potestate Regiæ dignitatis michi a Deo collata, omnimodo firmas & in perpetuum stabiles esse concedo. Et eas nominatim quas Gundulfus illius ecclesiæ Episcopus, ut ad usum monachorum illorum qui in eadem ecclesia Domino, Christo & prædicto Apostolo devote famulantur permanent, ordinavit, Ego eidem ecclesiæ & eisdem monachis, jure æternæ hæreditatis habendas & libere atque quiete, confirmo possidendas. Et sicut ipse prænominatus Episcopus qui ecclesiam illam fundavit & monachos illos illic congregavit & ipsa maneria & terras quas in suo Dominico habebat ipsis monachis a suo proprio victu discrevit, & discretas jam dedit, videlicet Vldeham, cum omnibus appendiciis suis; Frandesberiham, cum omnibus appenditiis suis; Stoches, cum omnibus appenditiis suis; Suthfletam, cum omnibus appenditiis suis; Danitunam, cum omnibus ap-

29b

pendiciis suis; Lamhetham, cum omnibus appenditiis suis; Hedenham, cum Manerio quod appendet, Cudintuna nomine, & cum omnibus quadraginta hidis terræ quæ appendent, & omnes alias minutas terras, & omnes redditus omnium terrarum ubicunque sint, quas suo tempore acquisivit & illis dedit; cum Soca & Saca, & Tolne, & Teame, & omnibus aliis consuetudinibus, & rectitudinibus & libertatibus, quas ipsemet unquam melius habuit in terris, in aquis, & in silvis, & in viis, & in omnibus locis; Ita firmiter & stabiliter in omnibus, omnia ista Monachis illis concedo & confirmo. Et hanc confirmationem meam, pro anima patris mei & matris meæ, & pro anima mea & uxoris meæ, & omnium parentum meorum stabilio, & stabilitate Signi sanctæ Crucis Domini nostri Jesu Christi propria manu mea, & Sigillo meo consigno.

Stone.

Willielmus Rex Anglorum, Walterio Vicecomiti & omnibus Baronibus suis, Francigenis & Anglis de Comitatu de Glocestre salutem. Sciatis, me dedisse Ecclesiæ S. Andreae de Rovecestra & Episcopo Gundulfo, Manerium Estona, quod fuit Godæ Comitisse, & quicquid ad illud pertinet, ita solidum & liberum & quietum, sicut ipsa Comitissa habuit illud unquam melius, & sicut Ego ipse etiam illud habui in meo dominio, cum omnibus consuetudinibus, quæ Anglice nominatur Soca & Saca, Toln & Team & Infangenetheof. Et hoc facio pro anima Patris mei, & matris meæ, & pro anima mea. Testimonio Walcelini Episcopi Wintoniensis, & Roberti Episcopi Lincolniensis, & Willielmi Cancellarii, & Ranulfi Capellani, & Eudonis Dapiferi, & Rogerii Bigot, & Hugonis de Evermu.

De Ecclesia de Tarenteford.

Willielmus Dei Gratia Rex Anglorum, fi-

delibus suis Francigenis & Anglis salutem, Sciatis me concessisse eam donationem quam Haimo Dapifer meus fecit Ecclesie sancti Andreæ Roffensis civitatis, de Ecclesia quæ est in Tarente=ford Manerio meo; Et filii ipsius Haimonis Rodbertus & Haimo, me presente, concesserunt eandem patris sui donationem. Testes Rodbertus Comes Mellent, Rodbertus Comes de Meritolio, & alii multi.

De Waletuna.

Willielmus Rex Anglorum, Episcopo de Suthfolca & vice-Comiti & aliis Baronibus suis Francigenis & Anglis salutem. Sciatis me concessisse & confirmasse donum Rogerii Bigot quod dedit Ecclesie sanctæ Andreæ Rovecestra, scilicet, Ecclesiam sanctæ Felicis de Waletuna, cum decimis & omnibus aliis rebus, quæ ad illam pertinent. Testimonio Eudonis Dapiferi apud Wintoniam.

De Rethravelda.

Willielmus Rex Anglorum Episcopo de Suthsexa & vice-comiti & cæteris Baronibus suis, Francigenis & Anglis salutem. Sciatis

30a

me concessisse & confirmasse donum Gisleberti de Tonebrige, quod dedit Ecclesie, sancti Andreæ Rovecestræ. Scilicet, Ecclesiam de Rathravelda & quicquid ad illam pertinet, sive in decimis sive in venationibus, vel in aliis quibuslibet rebus. Testimonio Rogeri Bigot, & Haimonis vice-comitis apud Wentoniam.

Henricus Rex Anglorum Anselmo Archiepiscopo & Haimoni Dapifero & omnibus Baronibus suis Francigenis, & Anglis de Cant. salutem. Sciatis me dedisse Ecclesie S. Andreæ & Episc. Gundulfo de Rovecestra Ecclesiam de Eilesforda cum terra, & decima, & omnibus aliis rebus quæ ad illam pertinent, similiter Ecclesiam de Suthtuna, cum tota decima in annona, & bestiis & pasnagio, & molendinis, & in omnibus aliis rebus. Et Ecclesiam de Wleuvic, cum tota decima, & dimidiam decimam meam de Tarenteforda in annona tantum; & totam decimam meam de Estrotes, & totam decimam meam Cealees. Et hoc facio pro anima patris mei & matris meæ: Et pro anima mea & uxoris meæ T. Eudone Dap. & Haimone Dap. apud Rovecestram.

Item de eadem.

Henricus Rex Anglorum, Anselmo Archiepiscopo, & Haimoni Dapifero & omnibus Baronibus Francis & Anglis de Chent salutem. Sciatis me dedisse S. Andreæ de Rovecestra & Gundulfo Episcopo, & monachis ejusdem loci Ecclesias de Tarenteford, & de Ailesfort, & omnes Ecclesias ipsis Ecclesiis subjacentes; & omnes decimas villarum illarum in quibus sunt prædictæ Ecclesie, in annona, in pasnagio, in pecunia, & in omnibus aliis rebus, sicut sanctus Augusti=

nus melius habuit in tempore patris mei, Ecclesiam de Mideltona, cum decimis ejusdem villæ. Et decimam balenarum, quæ captæ fuerint in Episcopatu Rofensi. Similiter concedo prædicto sancto, & volo & firmiter præcipio, ut prædictus sanctus, & Episcopus, & monachi, ipsas Ecclesias, cum decimis sicut prædixi, teneant firmiter, & perhenniter, ita quod a nullo eis fiat inde injuria T. Rotberto Episcopo Lincolie, & Willielmo Giffardo Cancell. & Eud. Dap. & Haimon. Dapif. & Will. de Albineio. & Willielmo Peurel de Doura. apud Rovecestram. In festo S. Gregorii.

Henricus Rex Anglorum Haimoni Dapifero & Hug. de Bochlaund salutem. Prohibeo ne piscatores piscant in Tamisia ante piscaturam de Rovecestra. Et si ulterius inveniuntur piscantes, sint mihi forisfacti. T. Wald. Canc. apud Westminster.

De litle Wroteham.

Henricus Rex Anglorum Anselmo Archiepiscopo & Haimoni vice-comiti & omnibus Baronibus suis Francigenis & Anglis de Chent salutem. Sciatis me concessisse donum illud quod Gausfridus Talebot dedit Ecclesiæ S. Andreæ & Episcopo Gundulfo de Rovecestra pro anima sua, scilicet, medietatem parvi Wroteham. T. An-

30b

selmo Archiepiscopo & Roberto Episcopo Lincolie, & Roberto Comite de Mellent, & Roberto filio Haimonis.

De Elham.

+ EGO Willielmus de Albeineio Pincerna Regis, concedo Deo & sancto Andreæ de Rovecestra, & Monachis ejusdem loci, totam meam decimam de villa mea, quæ vocatur Elham, in omnibus rebus, scilicet de bleio, & de pasnagio, & de molendinis, & de pecudibus, & de lana, & de caseis & unam carucatam de terra in Achestede, & unum boscum quod vocatur Acholte, quæ duo jacent in Elham, & medietatem decimæ de Biseu-vitune, in omnibus rebus, pro anima Domini mei Willielmi Regis, & Henrici Regis, atque pro anima mea, & patris mei, & matris meæ, & uxoris meæ, & fratris mei Nigelli, & nepotis mei Hunfridi, & aliorum parentum meorum vivorum atque mortuorum. Testibus militibus meis, Nigel-lo del Wast, Ausfrido Capellano, Radulfo de Chiesburgh, Ricardo Caneleu, Ansgoto Camerario, Rogero de Ælham, Radulfo Clerico Episcopi Gundulfi, & Ansfredo Dapifero ejus.

Item de Elham.

Henricus Rex Anglorum Anselmo Archiepiscopo, Haimoni Dapifero & omnibus Baronibus suis & fidelibus de Chent salutem. Sciatis me concessisse Ecclesiæ de Rovecestra & S. Andreæ terras illas & decimas & boscum quod Willielmus de Albini dedit eis, Et volo ut honorifice teneant, scilicet decimam de Elham de dominio

suo, & terram i. Carrucam, & boscum quod Robertus filius Watsonis tenuit de Willielmo prædicto, & medietatem decimæ de Bisintona de Dominio suo. T. Rogero Episc. & Canc. apud Wint.

Ricardus filius Malgerii de Rokesle, cum uxore & filio acceperunt societatem monachorum Ecclesiæ S. Andreae, & ideo illis concesserunt omnem decimam suam de Totintuna, terra sua æternaliter in omnibus rebus.

Eddric de Hescendena cum uxore & duobus filiis acceperunt societatem nostram, eo pacto, ut quando obierint faciemus servitium pro eis sicuti pro fratribus, & habebimus decimas æternaliter de terris illorum quas habent in Borcstealla & in Freandesberia, in annona tantum.

EGO Rodbertus Henrici Regis filius, concedo Ecclesiæ & monachis Rouvecestræ pro meæ animæ, & Roberti Hamonis filii animæ salute, terram illam & consuetudines, ac quietudines quas idem Robertus filius Haimonis eis apud Merlavam in eleemosina dedit, & concessit; & volo ac præcipio quod eas ita libere, & quiete teneant, sicut eas tempore prædictorum Roberti liberius quicquid & melius tenuerunt. Test. Gisleberto Dapifero.

De Dudecote.

Gundulfus Roffensis Episcopus Rodberto Lincolniensi Episcopo & Goisfrido vice-comiti, &

31a

omnibus fidelibus Regis Francigenis & Anglis de Comitatu de Bukingeham salutem. Sciatis quod Gislebertus noster Clericus de Hedenham, concessit Ecclesiæ Roffensi S. Andreae tres hidas terræ, quas habuit in suo dominico in Hedenham, ea conventionione, quod quando ipse voluerit, fiet ibi monachus. Et hoc idem concessit & confirmavit Radulphus filius suus ex toto. Et ego concessi eidem Radulpho Ecclesiam de Hedenham cum una hida & dimidia terræ & duobus pratis, Coiea, & Cetemora & concessi ei pasturum decem boum, & omnes consuetudines quæ ad eandem Ecclesiam pertinent, insuper quicquid Gislebertus tenuit in Hedenham, exceptis illis tribus prædictis hidis terræ. Et de ipsa Ecclesia non faciet ullum servitium nisi quod ad Ecclesiam pertinet tantum.

De Eastuna.

Postea vero non multo tempore contigit ipsum Gislebertum mutasse habitum & vitam secularem in vitam & habitum monachi apud Roffestriam. Iisdem diebus remansit manerium Estuna quod situm est in Comitatu de Glæcestra, in manu præfati Radulphi filii Gisleberti & Osmundi generis Gisleberti, qui ambo Regis exactionibus tantum fuerunt gravati, ut vix amplius hoc possent pati. Erant enim illis diebus consuetudines Regis gravissimæ, atque durissimæ per totum Regnum Angliæ. Itaque venientes pariter uterque ad Dominum Episc. Gundulfum, rogave-

Excambium inter Hubertum Cantuar. Archiep. a monachos Resenses de manerio de Lambeth. cant. antiq; e. n. 17. 18.

runt illum, quatinus, propter Deum & honorem suum, manerium ipsum a Rege requireret: quod si obtinere posset, de illo ulterius manerium ipsum tenerent. Quo audito Episc. quamcitus potuit, Regem impigre adiit; amicorum itaque apud Regem usus auxilio, tandem obtinuit quod petiit; dedit ergo Episcopus Willielmo Regi, magni Regis Will. filio, xv. libras denariorum & unam mulam quæ bene valebat centum solidos. Isto tali ordine obtinuit Gundulfus Episc. prædictum manerium Estunam, quod postquam ita factum est, statim Radulfus & Osmundus devenerunt homines Episcopi, & ita tenuerunt ipsum manerium de Episcopo; Veruntamen non multo tempore post, iterum pariter requisiverunt Episcopum, rogantes illum, ut propter Deum illas quatuor hidas terræ de Estuna, cambiret illis pro duabus hidis terræ infra Hedenham. Non enim ulla tenus pati poterant amplius, & malas consuetudines prædicti Comitatus, & viam longinquam ab Hedenham & laborem magnum quem propterea sæpissime sustinebant; accepto ergo consilio, Episcopus fecit illis partim juxta petitionem eorum, sed non in omnibus; dedit namque Radulpho unam hidam terræ, Osmundo vero non nisi dimidiam; debebat enim Osmundus Episcopo quinquaginta solidos denariorum pro multis placitis quæ super eum Episcopum habuerat, & quia Episc. clamavit Osmundus quietum de ipsis quinquaginta solidis, & quærelis multis, ideo, e contra, non recepit ab Episc. nisi dimidiam hidam terræ. Et isto modo habuit ipse Episc. ipsum prædictum manerium, ita liberum & quietum ab omni calumnia sicut Goda Comitissa illud habuit unquam melius in suo dominico tempore Regis

31b

Eduvardi. Dum hoc ita fuit, præcepit Episc. Domino Willielmo monacho Rofensi præposito de Hedenham curam accipere ejusdem manerii, & monachis Ecclesiæ sancti Andreæ singulis annis firmam octo dierum inde reddere. Et quidem juste, quoniam terræ illæ, quæ datæ fuerunt pro ipsius manerii cambitione, fuerant primum de Hedenham, quod penitus erat, & est ad victum ipsorum monachorum.

.....

83b

THANETENSE
Cœnobium sanctæ Mildredæ
in agro Cantiano.

Historia foundationis.

Ex M S.
codice, auctore Willielmo Thorne, in bibl. Cottoniana.

ANNO domini 1262. decimo kalendas Martii, positum est corpus S. Mildredæ virginis in feretro in quo nunc jacet. Sed ut apertius hoc valeam referre, ordinem nativitatis & vitæ progressum breviter demonstrabo. Mildreda virgo ab utroque parente regalem san-

ctamque traxit originem: nam patrem habuit Merwaldum, Pendæ, Merciorum regis filium, cujus Pendæ frater Wulferus, rex Merciorum, ad fidem Christi quam expulso Mellito abjecerant, Orientales-Saxones revocavit. Hujus Wulfheri filia sancta Wereburga fuit. Matrem vero habuit Mildreda Domnevam, de stirpe regum Cantuariæ, filiam scilicet Ermenredi, qui fuit filius Eadbald, qui Eadbaldus fuit filius Ethelberti primi regum Angliæ Christiani. Hujus Mildredæ mater Domneva, relictis postea pompis regalibus, elegit Christo perpetuo deservire; quod contigit isto modo. Ermenredus pater Domnevæ duos habebat filios, scilicet Ethelredum & Ethelbertum, quas fratri suo Ercomberto, filio Eadbald, tradidit nutriendos, ut cum adulti essent, iisdem hæreditatem suam resignaret. Erat tum quidam regis Egberti (qui filius erat Ercomberti) præfectus, nomine Thymur /*, qui prædictos parvulos in villa de Eastri clam fecit occidi. Beati autem Theodorus & Adrianus Regem super hoc scelere arguentes, ad hoc eum excitaverunt, ut vocata ad se Domneva Merciorum regina, & prædictorum Christi martyrum germana, eidem pro ipsorum jure satisfaceret. Quæ veniens recepit terram, in Thaneto, scilicet terram 48. aratorum, quod terræ spacium cerva sua unico currebat cursu. Ipsa vero Domneva cum regis adjutorio construxit ibidem cœnobium virginale, & filiam suam Mildredam, Merwaldi, Merciorum regis filiam, de partibus transmarinis (monasterio videlicet Calensi prope Parisios) revocavit, & eidem cœnobio a sancto Theodoro abbatissam consecravit, ubi septuaginta virginibus, quas sua mater congregaverat, præsidebat. Vixit autem cum sororibus suis usque ad terminum vitæ suæ. Qua mortua & cum matre sua Domneva in eodem monasterio sepulta, successit Eadburga. Ista Eadburga corpus sanctæ Mildredæ transtulit in novam ecclesiam ab ipsa fabricatam, & ab Episcopo Cuthberto in honorem principum apostolorum dedicatam. Cui Eadburgæ sub annum domini 751. successit Sigeberta, & a prædicto Cuthberto benedicta. Hujus tempore piratæ Danorum ipsum Mildredæ monasterium fere singulis annis devastabant. Cui successit Siledritha, per regem Coendredum ab Athelardo archiepiscopo, qui sedit anno 753. consecrata, quæ statum sui monasterii tam in possessionibus quam in numero sororum restituendo quamplurimum elaborabat. Cui etiam plures matres in ipso monasterio successerunt, quarum ultima Leofrina censebatur abbatissa, cujus tempore, scilicet anno 1011. Suanus cum Danis & Gentilibus, non jam ad prædandum sed ad subdendam totam Angliam venientes, ipsum primo Thanetum, nulli sexui vel ordini parcentes, devastabant, & dictum ipsum cœnobium cum suis virginibus funditus concremarunt; a quo tamen incendio mira Dei operatione Mildredæ monumentum permansit illæsum. Extunc autem nullæ ibidem virgines permanserunt, sed re-

/* Al. Thymur.
nur.

ædificato loco, facta est ecclesia duorum vel trium clericorum plebeiæ parochiæ, donec regnante Cnuto, prædicti Suani filio, prædictum virginalē monasterium cum tota sua substantia monasterio S. Augustini esset incorporatum. Dilata est tum per regem virginis transferendæ licentia, donec rex

84b

Romam peregre proficiscens hoc permittendum super tumbam S. Augustini solemniter juraverit, si prospere remearet. Qui rediens, in medio mari B. Augustino visibiliter sibi in forma episcopi apparente, a naufragio liberatus, votum gratissime adimplevit. Abbas autem, habita licentia de virgine transferenda sciens insularum ferocitatem, ut cautius celaret conceptum animi propositum, convocat eosdem insulanos die festo Pentecostes ad celebre convivium, ubi beata virgo quiescebat, ut, deluso populo, noctu aggredere-
retur tumbam virginalē. Sed ipsa durior chalybe resistebat, donec facta promissione quod ipsius virginis festum inter festa solenniora annotaretur. Tali promisso virgine placata, permolitur durities lapidum, & aperitur virginis sepulchrum. Abbas vero exhaustis quicquid reperire poterat in monumento, vix ullum pulverem reliquiarum insulæ orbatæ relinquens. Vix ad naves pervenerant, & ecce tota fere occurrit insula, vi & armis ablatum sibi precium repetendo; quorum tamen viribus & precibus prævaluerunt orationes monachorum devotiores. Necdum a Thaneto exivit ista fama, cum jam transitu maris brachio tota fere provincia, vel, ut verius dicam, tota Cantia obveni-
enti processit. Facta est autem hæc translatio anno domini 1030. decimo quinto kalendas Junii sub Benedicto papa, Henrico imperatore, Knuto Angliæ rege, Agelnotho archipræsule, Aelstano tunc S. Augustini abbate. Condita autem est tunc ante principale altare S. Petri, ubi & habebat præminentem tumbam, & altare, super quod, juxta votum quod prædictus abbas fecerat virgini transferendæ, missa matutinalis quotidie celebratur. Conditum est autem corpus sanctæ virginis in loculo plumbeo cum hoc epitaphio de-
super posito:

Clauditur hoc saxo Mildreda sacerrima virgo;
Cujus nos precibus adjuvet ipse Deus.

Annales S. Augustini Cantuar. in Bibliotheca Cottoniana [sub effigie Julii. D. 2.]

Anno Mxxxiii. Hic transtulit abbas Ethelstanus sanctam Mildretham de Thaneto ad sanctum Augustinum.

Charta Cnuti regis, de corporis S. Mildredæ, cum tota terra sua, in abbatiam S. Augustini Cantuariæ translatione.

Ibid. Vide etiam Cart. antiq. 1. n. 10.

EGO Cnud per dei misericordiam Basileus, Agelnotho archiepiscopo, & omnibus episcopis, & abbatibus, & comitibus, vice-comitibus, & omnibus fidelibus totius Angliæ salutem & amicitiam. Notum sit vobis omnibus me dedisse sancto Augustino patrono meo corpus sanctæ Mildredæ gloriosæ virginis cum tota terra sua infra insulam Thaneti & extra, cum omnibus consuetudinibus ad suam eccle-

siam pertinentibus. Hæc omnia ita libera & quieta reddo Deo & abbati Aelstano & fratribus loci, si cut ego unquam melius habui tam in terra quam in mari & in littore, ut habeant & possideant in perpetuum. Et qui hanc donationem meam infringere vel irritam facere temptaverit, a Deo omnipotente & omni sancta ecclesia excommunicatus sit, Amen.

Charta Edwardi regis, Confessoris dicti, de eod.

Ibid.

Conditor cœli terræque Deus, universitate totius creaturæ de nihilo perfecta, primum homi-

85a

nem de limo formavit, eumque ad imaginem suam configuravit, cui etiam omnium operum suorum dominiari præcepit, ea videlicet ratione, ut homo rationalis irrationali uteretur creatura, & ipse Deo serviens obediret, & obediendo creatorem honoraret. Deinde succedente generatione in generationem, templa & ecclesias fieri constituens, de primitiis & decimis ac de substantia suæ largitionis eas in nomine suo honorari præcepit. Insuper & per Evangelium nos instruens, ait, 'Thesaurizate vobis thesauros in cœlo.' Quapropter Ego Edwardus, Regis regum gratia, Rex & Anglorum princeps, post longam exultationem solius miserentis Dei nutu in Regnum meum reversus, & in solio patrum meorum residens, ecclesiam quam hortatu B. Augustini Rex Adelbright in honorem apostolorum Petri & Pauli a fundamento construxit, diversisque donis ditavit, in qua ipsius Regis & omnium episcoporum Cantuarie & Regum corpora poni possent, cum omnibus appendiciis vel adjacentiis suis liberam esse annuo & statuo. Quoniam quidem in eadem ecclesia supradicta Rex conditus jacet, ejusque stirpis progenies Deo dilecta requiescit virgo Mildreda, ego etiam ejusdem Regis stemmate ortus, & Regno ejus, Deo juvante, potitus, Thanatos insulam trado, quam Egbertus Rex jure hæreditario concessit venerabili Reginæ Domnevæ, matri scilicet sanctæ Mildredæ, quantum cerva cursu suo lustraverat, pro interemptione duorum fratrum ejus Ætheldredi atque Æthelberti, quos jussu ejusdem principis Deo odibilis Thimur iniqua stravivente morte, quem mox cælestis ultio terribiliter subsequuta est, ipsum perimendo. Sed & omnes donationes possessionum vel facultatum quas prisco sive moderno tempore prædecessores mei Reges eidem ecclesiæ contulerunt, & ego Regia potestate contrado, atque firma astipulatione, cum consensu & testimonio episcoporum, ducum, principum & satellitum meorum, abbati Ælstano ac monachis ibidem sub Regula B. Benedicti abbatis Deo militantibus, ad habenda & perfruenda sibi perpetua libertate constituens attribuo. Si cui vero hæc largitio displicet, vel si quis, quod absit, hanc donationem zelo ductus diaboli, quoquo ingenio infringere temptaverit, iram Dei & omnium Sanctorum maledicta incurrat & subita morte intereat, sicut prædictus Dei inimicus Thimur interiit: percutiat eum Deus amentia & cæcitate, ac furore mentis, omnique tempore calumpniam maledictionis Dei sustineat, nec sit qui eum liberet, nisi pœnitens risipiscat & digna emendatione satisfaciat. Hæc

autem traditio regalis in eodem loco servetur incon=
vulsa & incontaminata, Deo teste, qui dixit, 'Mi=
hi vindictam, & ego retribuam:' contradicentibus
vero ad ruinam, & ad condemnationem in die furo=
ris Domini, cum eis qui dixerunt Domino, 'recede
a nobis, scientiam viarum tuarum nolumus,'
&c.

85b

FOLCSTANENSE

Cænobium in agro Cantiano.

Joan. Cap=
grav. de
vit. san=
ctor. fo.
972

Ethelbertus rex Canciæ per sanctum Au=
gustinum episcopum ad fidem conver=
sus, genuit Edbaldum & Ethelbur=
gam virginem, quam pater suus E=
thelbertus dedit Edwino regi Northan=
humborum in uxorem; sicut inferius in
vita ejusdem sancti Regis clarius patet. Ed=
baldus vero ex Emma, Regis Francorum filia,
genuit Ermenredum & Ercombertum, & filiam
Eanswidam. Quæ ab infantia pompis seculari=
bus renuncians, Deo servire studuit, preciosa
quæque mundi calcavit, & ad vitam Regni cœle=
stis tota virtute sanctam amplexata doctrinam ju=
gi desiderio suspiravit, & sanctimonialis vitæ re=
gulam subire deliberavit. Ad cujus observantiæ
opportunitatem commodum elegit locum a vul=
gi frequentatione remotum, Folkstan nomina=
tum, ubi & pater ejus Eadbaldus in honore beati
Petri apostoli ecclesiam construxit. Ibi ergo ex
parte maris quæ remotior dicitur esse ab ipsis ru=
ricolis hujusmodi competentem fundavit ecclesi=
am cum officinis sibi suisque comitibus professio=
ni ejus necessariis, a pleno tamen maris gurgite
septem jugerum latitudine, id est viginti octo par=
ticarum distantem. Quæ hodie nusquam appa=
ret. Terra namque a mari paulatim consumpta
post longum seculum corruit, & ripa maris ci=
miterium hausit. In qua castimoniam virgina=
lem sub regulari habitu ducens die nocteque Dei
famulatui dedita ad beatum finem pervenire mer=
uit pridie kal. Septembris. Cujus reliquiæ, ru=
ina ipsius ecclesiæ imminente, in vicinam eccle=
siam beati Petri translatae sunt. (&c.) [Vide
plura apud Lambard. Itinerar. Cantii, in Folk=
stone.]

LIMINGENSE

Cænobium in agro Cantiano.

Lelandi
collectan.
vol. 2. p.
154.

Ex libro de vita S. Werburgæ, autore (ut ar=
bitror) Gotcelino.

Werbunga in civitate Legecestriæ
requiescit.

Ethelbrightus, ex Berta Re=
gina, filia Regis Francorum,
Eadbaldum cum Ethelburga
filia procreavit, quem suæ pietatis & Regni hæ=
redem reliquit. Ethelburga vero Regina, post
pii Regis Northumborum Eadwini interfectio=
nem, reversa ad Eadbaldum fratrem, in villa Li=

minga monasterium edificavit, in quo cum S. Eadburga requiescit.

Ex vita Edburga virginis.

lb. p. 153.

Eadburgis beata civitas interpretatur.
Eadburga novam ecclesiam & monasteri-

86a

um apud Limege in gratiam Mildruthæ construxit, in quo & neptis suæ, beatæ videlicet Milthrudæ sacratæ virginis, decenter exanimis reconderet artus.

Olim paganorum infesta sævitia totam firme Cantiam, exigentibus populorum peccatis, depulata est, excepto hujus sanctæ præscriptæ virginis loco, quem Deus sponsæ suæ meritis ab omni furentium infestatione tutavit, quousque omnes Limbiensis ecclesiæ clerici, congregata suorum phalange egressi sunt, ultro se paganis objicientes, viriliterque egisse cupientes, ut postmodum rei probavit eventus. Occurrentes ergo hostibus, valida manu peremerunt ex eis mille ducentos quadraginta, sed & ipsi omnes interempti perierunt excepto prædicti loci presbitero. [Plura vide apud Lambard. Itinerar. Cantii, in Liminge.]

RACULFENSE

Cœnobium in agro Cantiano.

De hujus cœnobii fundatore, & foundationis tempore, vide Lambardi Itinerarium Cantii, & Cambdeni Britanniam. Venerandam autem ejus antiquitatem satis ostendunt hæc apud venerabilem Bedam. Histor. eccles. li. 5. cap. 9.

Successit autem Theodoro in episcopatum [Dorobernensem] Berthwald, qui erat abbas in monasterio quondam juxta ostium aquilonale fluminis Genlade positum, Raculf nuncupatur. — Qui electus est quidem in episcopatum anno dominicæ incarnationis sexcentesimo nonagesimo secundo, die primo mensis Julii, regnantibus in Cantia Victredo, & Suebardo. (&c.)

692.

Carta Eadredi R. de cœnobio Raculfensi, cum omnibus ad id pertinentibus, ecclesiæ Cantuariensi concessis & collatis.

Ex ipso
autogra-
pho in
bibliotheca
Cottoniana

+ Multis itaque vitiorum prestigiis mentes humanas inceptor fraudulenter perjugulando deludit, nunc inquam promissis quasi prolixioris vitæ stadiis decipit, nunc rebus mirantibus pervicaciter quasi necessarius inlicit. Interea etiam stigia inferni supplicia, tanquam levæ & transitoria suggerit, quatenus miserorum corda in cupiditate lasciviaque enerent /* dissolvat secumque cabeata ad tartara ducat. Sed sancti viri præsago spiritu bestiales præcognoscetes insidias, scuto bonæ voluntatis coronati, quicquid in semetipsis terrenum sentiunt indesinenter adque naviter operibus sanctis exauriunt, unde discoriatis coram Christo Jhesu meritis rutilantes

/* Lege,
inhærentia.

simillima Titanei fulgoris luce præsententur. De quorum præconio tuba sanctæ Scripturæ rebo= hans, inter alia testimonia propensius intelligen= da nostris hæc geminis auribus resultando profu= dit: 'Beati quorum vestimenta alba sunt in conspe= ctu Domini.' & alibi: 'Justi fulgebunt sicut sol in Regno patris eorum.' Hujus ergo dominici con=

86b

spectus & pater in amore Regni perfusus, unde nobis victus restat sine dubio certus, de victuque dominus dixit, 'beatus qui manducabit panem in Regno Dei.' Ego Eadred Rex divina gratia totius Albionis monarchus, & primicerius, Christo Regi meo in throno Regni perennis perpetualiter sub= thronizato, & concessis mihi ab eodem labilium gazis rerum accepti tirocinii, quarto mei terre= stris Regni anno ad templum suo incomprehen= sibili dedicatum numini in urbe Doroberniæ, Odone archiepiscopo metropolitanam cathedram præsi= dente, & Regni cœlestis super arva Britannica cla= ves præportante, monasterium Raculfense bis de= nis senisque estimatum cassatis, interius, exteri= usque cum omnibus ad hoc rebus rite pertinenti= bus, sive litorum, sive camporum, agrorum, sal= tumve, sicut inferius territoria promulgantur, humillime atque devotissime sincero corde in per= petuum jus, quandiu Christianitas vigeat, pro me= is abluendis excessibus indeterminabiliter inpen= do. Si quis autem, quod absit, tyrannica fretus po= testate, regalis, episcopalis, sive homo alicujus dig= nitatis, hoc decretum a Deo mihi conlatum in= fringere temptaverit, sive hujusce donationis a præfata ecclesia vel passum pedis segregaverit, nisi prius hoc enorme scelus poenitendo deterserit, se sacrilegii culpam incurrisse, & a domino Jhesu Christo in perpetuum sine ullo subtractionis re= focillatu dampnaturum persentiat. Hæc enim Sin= grapha anno dominicæ incarnationis DCCCC= xlix, orthodoxorum scripta est unanimo consen= su, quorum inferius nomina literaria qualitate distingui videntur.

949.

+ Ego Eadred Rex, divina protegente gratia Albionis summam præsidens, agiæ crucis hanc car= tulam notamine perstrinxi.

Ego Odo archiepiscopus, metropolitano præsi= dens gubernamine, hoc donum Regia concessum munificentia signo crucis fixi.

Ego Wulfstan archiepisc. metropolitici honoris fastigio Eboracensi civitate suffultus, huic largita= ti crucem ascripsi.

Ego Ælfheah, episcopus Wintanensis ecclesiæ, hoc donum signo crucis confirmavi.

Ego Ætethelgar, Cridianensis ecclesiæ præsul, hanc largitatem corroboravi.

Ego Ælfric episcopus, hujus donationis consti= pulator, signum crucis depinxi.

Ego Wulfsige episcopus, hujus largiflui muneris donum signo salubri adnotavi.

Ego Theodred episc. prodigam hanc impensio= nem patibuli confirmatu addidi.

Ego Ælfred episcopus, hoc, deo instigante, do= num crucis Christi constipulatu munivi.

Ego Birhtsige episcopus, hujusce donationis corroborationem contuli.

+ Ego Cœnwald episcopus consensum adhibui.

+ Ego Cynesige episcopus unanimitatem præbui.

+ Ego Wlfhelm episc. promisionem profudi.

+ Ego Eadhelm abbas devotus in hoc præstiti.

+ Ego Osulf dux consensi & humiliter astiti.

+ Ego Eadmund dux libens consilio aderam.

+ Ego Athelstan dux prompto animo consensi.

+ Ego Eadgifu Regis genetrix præfati, animo hanc præfatam letabundo in Christo largitionem ob optabilem remunerationem concessam signi

87a

corroboratione salutiferi humillime consignavi.

+ Ego Dunstan indignus abbas, Rege Eadredo imperante, hanc domino meo hæreditariam kartulam dictitando composui, & propriis digitorum articulis perscripsi.

+ His inquam limitibus hæc telluris particula circumgirari videtur.

Ærest on norð healfe Æðelferðes londes, swa forð besande oð Norðmuðan, to Mæanbroce, ðonne to ærnewege, of ærne= wege to Eanflædemuðan, of Eanflædemu= þan on Mearc-fleotesmuþan, of Mearc-fle= tesmuþan eft on Eanfledmuþan, ðonne on east healfe to mylenfleotesmuþen oð Suðtun, of Suðtun and-lang broces to Hæðe mæringe, ðonne on Suðhealfe of hæ= ðe mæringe to stoccum, of stoccum 7. long stræte oð sce Agustines mearce, from sce Agustines mearce oð broc, and-lang broces oð stanbrycge, suð from stan= brycge oð wifeling, to **Ch**ristes cirican gemære, from Cristes cirican gemære oð ealden hege, on west healf ealdan hege to Feaxum, ðonne west from Feaxum to cel= dan, to Cingesgemære, from Cingesgemære oð gata gehægge, ðonne siendan feower= swuling binnan ea ðæs londes þe ge-byreð into Raculfe, on Tenet feower swulung ond an læs on waruðe gebyreð innto Ra= culfe, ðonne is ealles þæs landes xxv. swuling 7 an swuling on Ceolulfingtune suð be wealda þære cirican to bote.

Hoc est.

Primo, ab aquilone Æthelferthi terra; ita prorsum per arenam usque ad Northmutham /a, ad [rivulum] Meanbroce [dictum:] inde ad priscam viam; a prisca via ad Eanfledæ ostium; ab Eanfledæ ostio ad Mearcflæotam /b, a Mearc= fleota iterum ad Eanfledæ ostium. Ab oriente vero, ad molendinarii fluenti ostium usque ad Suthtunam /c, a Suthtuna per longitudinem **viruli** ad Hæthemæringam /d. Ab austro vero, ab Hæ= themæringa ad stipites, a stipitibus per longitudi= nem viæ adusque sancti Augustini litem; a sancti Augustini limite usque ad rivulum; per longitudinem rivuli usque ad pontem lapideum, austrum [versus:] a ponte lapideo usque ad

/a Ostium fluminis a= quilonare

/b Limita= ris fluenti ostium.

/c Australe= lem vil= lam.

/d Portum celebrem, forte.

/e Curculi= onum lo= cum, forte.

Wifelingam /e, ad ecclesiae Christi [Cantuariensis] limitem; ab ecclesiae Christi limite usque ad veterem sepem; ab occidente veteris sepis ad Feaxum. Tunc occidentem versus a Feaxum ad Celdan, ad Regis limitem; a Regis limite adusque portae sepem. Sunt autem quatuor carucatae terrae intra aquam quae pertinent ad Raculfe. In Thaneto quatuor carucatae [terrae] & unum pascuum in littore pertinent ad Raculfe. sunt autem de tota terra illa xxv. carucatae, & una carucata in Ceolulfinguna /f, ex austro saltus, ad ecclesiam reparandam [assignata.]

/f Ceolulfi villa.

.....

152b

SCAPEIENSE

Cænobium in agro Cantiano.

[De hujus cænobii fundatione, & fundationis tempore, vide Lambardi Itinerar. Cantii, & Cambdeni Britanniam, qui fundatum asserunt per reginam quandam, Sexburgam nomine, circa annum Domini 710. Vide etiam supra. pag. 88. col. 1. & 2.]

Charta Henrici regis iii. chartas & donationes monialibus olim concessas, vel imposterum concedendas, confirmans.

pat. 1. H. 4. Parte 8. M. 8.

REX omnibus ad quos &c. Salutem (&c.) Inspeximus cartam quam celebris memoriae dominus H. quondam Rex Angliæ, proavus noster fecit in hæc verba. Henricus Dei gratia Rex Angliæ dominus Hiberniæ, dux Normanniæ & Aquitaniæ, & comes Andegaviæ, archiepiscopis, episcopis, abbatibus, prioribus, comitibus, baronibus, justiciariis, vicecomitibus,

153a

positis, ministris, & omnibus ballivis & fideibus suis salutem. Sciatis nos concessisse, & hac carta nostra confirmasse, intuitu Dei, & pro salute anime nostre & animarum antecessorum & heredum nostrorum, ecclesiae sanctae Mariæ & sanctae Sexburgæ de Scapeya, & sanctimonialibus ibidem Deo servientibus, in liberam & perpetuam elemosinam, locum suum in Scapeya & ecclesiam sanctae Mariæ & sanctae Sexburgæ, cum omnibus pertinentiis, & ecclesiam de Gillingeham cum capellis & decimis & omnibus pertinentiis, & terras in insula de Gryen quas Willielmus Cantuar. archiepiscopus eis dedit de emptione sua, cum mariscis & omnibus pertinentiis, & dimidium solum terre de feodo Ricardi de Lucy ex acquisitione ejusdem Willielmi archiepiscopi per Avelinam matrem prefati Ricardi de Lucy, de Newenthon, & terram de Rypen, in insula de Scapeya, & in insula de Gryen redditus sex librarum quas prædictus archiepiscopus mercatus est de ipsis heredibus; salvis consuetudinibus curiæ de Gillingeham: & terram de Bradefeld, quam idem archiepiscopus mercatus est ab Aldina & Ordina & heredibus suis. Concedimus etiam eis ecclesi-

/* Ita MS.

am de Bobbing cum pertinentiis, & terram de Wode, scilicet quadraginta septem acras & tres acras & dimidiam de Grave in Pinnegrave, ex dono Willielmi de Ros, & terram de Holte quam Goher tenuit, scilicet triginta & unam acram, & in Godmefeld septem acras, & triginta & duas acras nemoris in Kyngesdun, quas habent ex dono H. regis avi nostri: & terram quam receperunt cum filiabus Goscel in marisco de Leffledehop. pasturam etiam sexaginta ovium quam Osbertus de Borden dedit eis cum uxore sua & filia; & terram de Estlanda quam Avelina femina Hardingi dedit quando sanctimonialis facta est, & in insula de Gryen redditus quindecim solidorum & quatuor denariorum, quos Galfridus de Ros dedit cum filia sua: mariscum qui adjacet novo portui quem Radulfus de Swynesheth dedit cum aliis terris quas parochiani in dotem dederunt quando ecclesia dedicata fuit; dimidiam terram & dimidium mariscum de Sedun. cum sorore Henrici de Hores, terram quam ipse sanctimoniales emerunt de Osberto Rasum & Alditha amita ejus, terram etiam de Milstede quam emerunt de Elrico Gosesune & Edwardo Maynard & aliis heredibus; terram de Bordefeld quam Osbertus de Wordun dedit cum filia sua: terram Wynæ, terram Godardi de Cumbes, & septem solidos de Dunton, quos Hugo de Ginges dedit cum Agnete filia sua, & totum essartum quod habuit in Northwod cum pertinentiis, & omnes alias terras & tenementa & homines & possessiones suas, secundum cartas rationabiles vel cirographa donatorum vel venditorum vel excambitorum suorum. Quare volumus & firmiter præcipimus, quod prenominate sanctimoniales prefatas ecclesias cum capellis & ceteris pertinentiis & omnes terras & homines & possessiones suas habeant & teneant libere & quiete integre & plenarie in liberam elemosinam, & quecunque alia in futuro pia devotione fidelium vel conventionem venditorum illis de cujuscumque feodo fuerint rationabiliter collata, cum omnibus pertinentiis & libertatibus & liberis consuetudinibus, in terris, & in escam-

153b

biis, & emptionibus terrarum, in mariscis, in grangiis, & virgultis, in civitatibus, & villis, stagnis, piscariis, in bosco & plano, in pratis & pascuis, in aquis & molendinis, in viis & semitis, & in omnibus aliis locis & rebus cum soca & saca & thol & theam & infangenethef, soluta & libera ab omni seculari servicio, salvis conventionibus erga universos secundum rationabiles cartas vel cirographa sua. Et quieti sint de sectis comitatum, Leth. Hundred, & auxiliis vicecomitum & omnium ministrorum eorum, & de omnibus ad eos pertinentibus. Prohibemus etiam, quod nullus eas aut possessiones aut homines aut res suas vexet vel disturbet contra libertates cartarum suarum super decem librarum forisfactura, sicut carta Ricardi regis avunculi nostri, quam inde habent, rationabiliter testatur. Hiis testibus L. de Segrave justic. Angl. J. comite Linc. & constab. Ce-

striæ W. comite Albermarl. Philippo de Albuniaco. Briano de Insula. Petro de Malolaco. Radulfo fil. Nichol. Godefr. de Crancumb. Galfr. Dispenser, & aliis. Dat. per manum venerab. patris R. Cicestr. episcopi Canc. nostri apud Roffam, 7. die Aprilis anno regni nostri 18. Nos autem, &c.

Shepey-moynstre, monialium Abbata.

Lelandi
collectan.
vol. 1. p. 84.

Gulielmus archiepiscopus Cantuar. restituit, post conquestum, monasterium longo ante tempore a Danis combustum.

.....

352b

MALLINGENSE

Cænobium in agro Cantiano.

Ex Textu
Roffensi
fol. 143.

Charta regis Eadmundi.

IN nomine Dei summi & salvatoris nostri Jesu Christi, ipso quoque in perpetuo regnante disponenteque suaviter omnia. Quapropter ego Eadmundus rex Anglorum, necnon & Merciorum, meo amabili episcopo nomine Burhric, concedo aliquantulum mei telluris, ubi dicitur, Meallingas, trium videlicet aratorum, pro remedio animæ meæ in

353a

sempiternam hæreditatem, ad augmentum monasterii ejus, quod est dedicatum in honore sancti Andreæ apostoli, qui fuit germanus Petri & socius in passione, cum omnibus rebus ad eam pertinentibus, cum campis, silvis, pratis, pascuis necnon & aucupiis, & hoc quoque cum consilio optimatum & principum meorum quorum nomina infra scripta reperiuntur. Unde adjuro in nomine Domini Dei Jesu Christi, qui est omnium justus judex, ut terra hæc sit libera ab omni regali servitio imperpetuum. Si quis vero minuere vel fraudare presumpserit hanc donationem, sit separatus a consortio Sanctorum, ita ut vivens benedictione Dei sit privatus, & sit damnatus in inferno inferiori, nisi satisfactione ante ejus obitum emendaverit quod inique gessit; manente tamen hac cartula nichilominus in sua firmitate. Qui vero tunc augere voluerit dona nostra, augeat illi dominus cœlestia dona, & æternam vitam tribuat.

Ðis sindon ða land ge mæro ðæs bufan cwedenan landes. Ærest on sup healfe of cineges firhpe, of cineges firpe on Offahames gemære, ðanan on herestræt, andlang stræte ofer Lylleburnan of east Meallinga gemære, 7 spa riht sup be eastan ðam ewylan of þ' ða wyde stræte, sup 7lang stræte on geriht of cineges fyrpe. Ðænne syndon ðis ða derhæro, east Lindrhycg, 7 Otanhurst xxx p. 7 Fræcincghurst, 7 Sceorfe stete xxx p. 7 wihthermeg, Faladsto, Gafol, 7 Holanswic xxx. horda, 7 Pætlanhrycg.

Id est. Hi sunt fundi supradicti fines. Primo ex australi parte usque ad regis planiciem: a regis planitie ad Offehamæ [villæ] fines, deinde ad vi-

/a Cujusd.
Lillæ tor=
rentem.

/b /c For.
pear=
rucas.
i. saginaria.

/d Cellaria
forte, vel
Penaria.

am militatem: per longitudinem [vel, tractum]
viæ trans Lilleburnam /a usque Meallingæ orientalis
fines: & sic recta austrum versus ab oriente crucis
[vel, patibuli] usque ad amplam viam, austrum
versus per longitud. viæ in directum usque ad regis
planitiem. Sunt autem hæc porcorum pascendorum
loca [valles scil. nemorosæ & glandifere:] orientalis
Lyndhrycg, & Otanhurst xxx. p. /b & Frae=
cinghryst, & Sceorfestede xxx. p. /c & Wih=
thermeg, Faladsto, Gafol, & Holanswic xxx.
horda /d & Paetlanhrycg.

+ Ego Eadmundus Rex Anglorum signo cru=
cis confirmavi. + Ego Eadred frater regis ro=
boravi. + Ego Eadgife mater regis adfui. + E=
go Oda archiepiscopus subscripsi. + Ego Elfeh
episcopus consensi. + Ego Theodred episcopus.
+ Ego Wulfstan archiepiscopus. + Cenwald
episcopus. + Ego Ælfred episcopus. + Ego
Ælfric episcopus. + Ego Æthelgar episcopus.
+ Ego Ælfgifu concubina regis affui. + Wulfgar
dux. + Æthelstan dux. + Eadmund dux.
+ Scula dux. + #Sigferth minister. + Wulfric
minister. + Ealdred minister. + Ælfstan mi=
nister. + Ordeah minister. + Eadwerd mini=
ster. + Wulfric minister. + Odda minister.
+ Ælla minister. + Ælfgar minister. + Os=
ferth dux. + Wihgar minister. + Wulsige mi=
nister. + Birhtwald minister.

Charta Gunduli episcopi confirmata.

Cart. de
an. 21. Ed.
3. nu. 22.

Rex archiepiscopis, &c. salutem. Inspexi=
mus cartam quam dominus Willielmus,

353b

Vide eti=
am Text.
Roffen. fol.
163.

quondam Rex Angliæ, progenitor noster fecit in
hæc verba. Willielmus Rex Angliæ omnibus ba=
ronibus suis & omnibus hominibus Francis &
Anglis de comitatu Cantia salutem. Sciatis quod
ego concedo opus, & elemosinam quam Gun=
dulfus episcopus de Roucestria fecit apud Mal=
lingas manerium suum, & placet mihi multum,
quod facit, & pulchrum est mihi. Teste R. epis=
copo Dunelmense, apud Londoniam. Inspexi=
mus etiam cartam Henrici regis Angliæ in hæc
verba. Henricus Rex Anglorum, Haimoni vice=
comiti, & Gilberto de Tunebrigge, & omnibus
baronibus suis, Francis & Anglis de Cantia, sa=
lutem. Sciatis quod ego concedo, & confirmo do=
num illud quod Anselmus archiepiscopus dedit
sanctimonialibus quæ in parochia Rofensis epis=
copi, Domino Christo famulantur. Scilicet ma=
nerium quod juxta illud situm est, nomine par=
vas Meallingas, ad victum illarum eternaliter
possidendum, testimonio Roberti Lincolniensis e=
piscopi, & Roberti filii Hamonis, & Willielmi de
Albigneio.

Inspeximus etiam aliam cartam quam idem
progenitor noster fecit in hæc verba. Henricus
Rex Angliæ A. archiepiscopo Cantuariæ, & Her=
berto episcopo Norwicensi, & Rogero Bigoto, & ab=
bati de sancto Edmundo & omnibus baronibus
Francis & Anglis de Suffolch salutem. Sciatis me
concessisse S. Mariæ Mellinges, Corugerda

manerium, quod Robertus filius Hamonis dedit sanctæ Mariæ, cum filia sua, ad victum monialium. Et volo & firmiter precipio, ut bene in pace, & quiete, & honorifice teneant, sicut Robertus filius Hamonis honorabilius tenuit, cum omnibus consuetudinibus suis, in tempore fratris mei Willielmi regis & meo, Testibus Waltero cancellario, & Hamone Dapifero, & Willielmo de Albineo, & Willielmo Peverello de Doura, apud Rotomagum, in festo sancti Andreæ, &c. & alie carte testes Mathildis Regina, Robertus Lincolnæ episcopus, & Robertus filii Hamonis, & Alanus filius Flathaldi, & Willielmus de Albineo. Apud Cantiberiam.

De subjectione & fidelitate abbatisse de Mellings.

Ex eod.
Roffen. fol.
191.

Die illa qua Gundulfus, Rofensis episcopus abbatiam de Mellinges dedit sanctimoniali Aviciæ, eadem sanctimonialis eidem episcopo, ejusque successoribus, & sancte Rofensi ecclesiæ, juravit fidelitatem & subjectionem, & quod nec per se, nec per aliam personam prædictam subjectionem dissolvere temptaret; Hoc autem facto sacramento, prædicta Avicia episcopo, firma & stabili conventionem promisit, quod sine ejus consilio & licentia, in abbatia sibi data, Priorem nec poneret, nec deponeret, nec ullam sanctimonialem reciperet, nec terram inde daret, aut auferret. Hujus rei testes fuerunt isti audientes & videntes. Radulfus abbas Belli, Ordivimus Prior, Paulinus Secretarius, Alueredus, Andreas medicus, Arnulfus capellanus episcopi, Johannes, Goisfridus, Albericus, Odo, Beringarius, Willielmus subprior, Humfridus, Eruegrinus, Hugo nepos episcopi, Willielmus juvenis, Radulfus clericus, Ausfridus clericus, Godardus clericus, Rod-

354a

bertus Camerarius, Hugo Camerarius, Ausfridus Dapifer, Humfridus portarius, & alii plures.

Cart. 7.
Joh n. 11.
m. 2.

JOHANNES Dei gratia, &c. Sciatis nos intuitu Dei, & pro salute nostra, & pro animabus omnium antecessorum & successorum nostrorum concessisse & hac Carta nostra confirmasse Deo & ecclesiæ de Mallinges, & monialibus ibidem Deo servientibus ecclesiam de Est-Mallinges, cum omnibus ad eam pertinentibus, quam dominus Hubertus Cantuariensis archiepiscopus eis reddidit, & in proprios usus earum convertit, sicut Carta ejusdem archiepiscopi quam inde habent rationabiliter testatur. Quare volo (&c.) Datum per manum Hugonis de Welles archidiaconi Wellensis, apud Rumenell. v. die Aprilis anno &c. vii.

.....

501b

DAVINTONENSIS
Prioratus in agro Cantiano.

Carta regis Henrici tertii.

Cart. 39.
H. 3. m. 5.

REX archiepiscopus &c. Sciatis nos pro salute animæ nostræ, & animarum antecessorum & hæredum nostrorum, concessisse & hac carta nostra confirmasse Priorissæ ecclesiæ beate Mariæ Magdalenæ de Davyntone, & monialibus ibidem Deo servientibus & imperpetuum servituris omnes donationes subscriptas; videlicet totam terram illam cum molendino superstante, & cum aliis pertinentiis suis in Monkone quam habent de dono . . . thei filii Hamonis atte Frith, & totam illam terram cum pertinentiis in tenuta de Ospreng quam habent de dono Gervasii de Besevyle; & totam terram illam cum pertinentiis in eadem tenuta quam habent de dono Roberti de Sylegrave & Emmæ uxoris ejus, & duas acras terræ & dimidiam, & decem denariatas & duas gallinas annui redditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Hamonis & Stephani hæredum Willielmi de Ecclesia. Et unum messuagium cum pertinentiis in Westbroc in eadem tenuta de dono Walteri de Ponte; & duas solidatas & septem denariatas redditus cum pertinentiis apud Westbroc in eadem tenuta de dono Stephani de Giringes, & novem solidatas & duas denariatas & unam obolatam & ix. gallinas & lxx. ova annui redditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Guncelini filii Ricardi. Et duas solidatas & unum gallum annui redditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Luciæ de Horneclive; & duas solidatas & sex denarios & quinque gallinas annui redditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Ernulphi filii Hyroney. Et tres solidatas & quatuor denariatas & tres gallinas annui redditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Hangeri Tylefer, & quinque denariatas annui redditus cum pertinentiis in eadem tenuta de dono Willielmi Coci. Et totam illam terram cum per-

502a

tinentiis in eadem tenuta quam habent de dono Roberti le Wred; & quatuor solidos annui redditus cum pertinentiis in Winchelesey de dono Willielmi filii Wulvenæ. Et dimid. marcatam annui redditus cum pertinentiis in Sandwyk de dono . . . artini filii Willielmi. Et duas solidatas redditus cum pertinentiis in eadem villa de dono Thomæ de Ertheslag. Et xii. sol. & duas acras annui redditus cum pertinentiis in insula de Gren de dono Radulfi de Wydegate. Et duas solidas & vi. d. redditus cum pertinentiis in Rommenhale de dono Hamonis Pykelin. Et duas solidas redditus cum pertinentiis in Dya de dono Osmundi filii Edwardi de Tunstall. Concessimus etiam pro nobis & hæredibus nostris eisdem Priorissæ & monialibus, quod ipsæ & successores sui in quibuscunque locis terras habuerint, imperpetuum quietæ sint de sectis comitatum & hundredorum nostrorum, de visu franci pleg. & Lawedayorum, de turno & auxilio vicecomitum, & omnium aliorum ballivorum & ministrorum nostrorum. Quare volumus (&c.) Dat. per manum nostram

apud Westm. xxii. Aprilis.

.....

528b

LILLESCHERCHENSE
Cœnobium in agro .....

Charta Regis Henrici tertii.

Car. 11.
Hen 3.
par. 2.
memb. 7.

REX &c. salutem. Sciatis Nos concessisse & presenti carta nostra confirmasse Deo & abbatia sanctae Mariæ de sancto Sulpicio & Priorisse & Monialibus de Lillechirche, manerium de Lillechirche, in parvam & perpetuam elemosinam, cum omnibus pertinentiis suis, cum omni integritate sua, &

529a

cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus ad illud pertinentibus. Preterea concessimus & presenti carta confirmavimus predictis Priorisse & monialibus quod habeant unam feriam apud Lillecherch per tres dies duraturam singulis annis, scilicet, die sancti Michaelis, & duobus diebus sequentibus. Quare volumus & firmiter precipimus quod predictae Priorissa & Moniales habeant & teneant predictum manerium bene & in pace, libere, quiete & honorifice, integre & plenarie in perpetuum, & quod habeant predictam feriam apud Lillechireche singulis annis die sancti Michaelis & duobus diebus sequentibus sicut predictum est, & sicut Cartae domini J. Regis patris nostri quas inde habent rationabiliter testantur. Testibus E. Lond. J. Bath. R. Sarr. episcopis, H. de Burgo &c. Osberto Giffardo, Radulpho filio Nicholai, G. de Crawecumbe, Henrico de Capella, Johanne filio Philippi & aliis. Datum per manum venerabilis patris R. Cicesterensis episcopi, Cancellarii nostri apud Westmonasterium vi. die Julii.

Alia ejusdem Regis Charta.

Pat. 50.
Hen 3.
memb. 25.

REX omnibus salutem. Sciatis nos, pro salute anime nostre, & animarum antecessorum & heredum nostrorum, pardonasse pro nobis & heredibus nostris, dilectis nobis in Christo Aceline Priorisse de Lillechirch & Monialibus ibidem Deo servientibus & imperpetuum servituris sectam quam singulis annis facere consueverunt ad curiam nostram honoris Bononiæ apud sanctum Martinum Magnum London. pro dominicis terris suis in manerio de Lillechirch, quod habent de dono domini I. quondam Regis Angliæ progenitoris nostri. Ita quod dicte Priorissa & Moniales & eorum successores quiete sint imperpetuum de secta predicta quoad dominicas terras suas quas habent in manerio predicto. In cujus &c. T. Rege apud Westmonast. secundo die Marcii.

Vide vol. 2. pag. 885. col. 1.

.....

545a

Lel. coll.
vol. 1. p.
84.
Kanc.

De hisce in hac pagina sequentibus, nil nobis liquet nisi solummodo fundatorum nomina, quæ ex Lelando annotavimus.

Cantuar. domus S. Sepulchri, moniales

Gulielmus Calvel civis Cantuar. pri-
mus fundator.

.....

547

Prioratus alienigenæ
ORDINIS
Sancti Benedicti:

Cænobiola sc. cismarina sive Anglicana, quibusdam majoribus & antiquioribus illius ordinis Cænobiis ultramarinis, filiarum instar, subjecta, & de eisdem Cellarum nomine, dependentia.

.....

550b

LEVESHAMENSE
Cænobium in agro Cantiano,
cella S. Petri apud Gan-
davum in Flandria

*Charta regis Henrici tertii, loci prædia & privile-
gia recensens & confirmans.*

Cartæ 13.
Hen. 3.
m. 9.

H. Dei gratia Rex Angliæ, Radulfo ar-
chiepiscopo, & Rogero episcopo
Sarum, & vicecomitibus de Lon-
don & de Kent, & omnibus ba-
ronibus & ministris suis Francis
& Anglis de London, & Kent salutem. Præcipio,
quod abbates & monachi de sancto Petro de Gant
habeant & teneant manerium suum de Le-
vesham & de Grenewico, cum ecclesiis suis
& cimiteriis & decimis & omnibus terris & red-
ditibus eisdem ecclesiis pertinentibus, & cum deci-
mis de Andreswald, cum consuetudinibus, & red-
ditibus suis & cum omnibus aliis appendiciis suis,
sicut cartæ regum Edwardi & Willielmi patris mei
testantur, & cum terra infra Lond. de Weirman-
acra quæ pertinet ad eandem Grenewiz, cum
saka & sokna, tol & theam & infangenethef, &
cum omnibus aliis consuetudinibus, legibus, &
libertatibus suis & Wervagio suo bi lande & bi
strande, & sint quieti de placitis & querelis &
syris & hundredis, in burgo & extra, in aqua &
extra, in bosco & in plano, ita bene & plene libere
& honorifice sicut unquam melius tenuerunt tem-
pore Regis Edwardi & Willielmi patris mei, &
fratris mei & meo postmodum. Et præcipio,
quod habeant decursus aquarum suarum ubi vo-
luerint, & piscarias suas & stagnum & paludes &
volatilia sua infra ambitum villæ, Et de molen-
dinis suis quæ sunt super terras suas, & de thelo-
neis suis & mensuris annonæ suæ & cervisiarum
suarum de omnibus ministris meis firmam pacem
meam habeant, Ita quod nulli respondeant nisi
abbati & monachis. Et habeant in eadem villa
sua Huderam suam liberam & quietam, & omnes
qui ibi advenerint faciant abbati & monachis eas-

dem consuetudines omnes quas facere solebant tempore Regis Edwardi & tempore prædecessorum meorum. Et præcipio quod habeant warentur.

551a

nam suam in eadem villa liberam & quietam, ita quod nullus in ea leporem vel aliam bestiam fuget nisi per abbatem & monachos. Et prohibemus, ne super hiis de hac elemosina mea aliquis eis injuriam vel contumeliam sive torturam amodo faciat super forisfacturam decem librarum. T. Roberto comite de Mell: & Willielmo comite Warennæ, & Willielmo de Albiniaco, & Roberto filio Sueni de Essex. & . . . . . Lend. apud Westmon.

Vide vol. 2. pag. 890.

. . . . .

560a

FOLKESTANENSE

Cænobium, in agro Cantiano,
Cella Abbatiae de Lolleio
in Normannia.

Charta Willielmi de Abrincis foundationem confirmans.

Record de
term. S.
Mich.
4 H. 4. Rot.
10. in dor=
so, in Scac=
cario, ex
par. reme=
morator.
Reg.

Universis Christi fidelibus, presentes literas inspecturis, vel auditoris, Willielmus de Abrincis miles, dominus de Folkestan, salutem in Domino temporalem & eternam. Quoniam mentes hominum libenter oblivionis incommoda patuntur, & tempora mutantia cotidie, more fluentis aque dilabuntur; Ideo cuncta gesta, perpetuo futuris temporibus memoranda, convenit eternari voce viva testium, & testimonio literarum, ne ea sine certitudine reservata, cum labente tempore fallibili, que memoria posterorum involvantur abolenda. Noverit itaque universitas vestra, quod ego dictus Willielmus de Abrincis, vidi, & inspexi, & de verbo ad verbum coram me legi, audivi, curioseque feci probari, literas foundationis concessionis & donationis nobilissimi viri domini Nigelli de Munevilla, quondam domini de Folkestan, antecessoris mei, factas & datas abbatibus & Monachis beate Mariæ de Lonleyo, & successoribus eorundem, sanas & integras in Sigillo, & in scriptura, non cancellatas, non abolitas, non corruptas, nec in aliqua sui parte vitiatas, de quibus seriem rerum in eisdem contentarum, in nostris per Dei gratiam, intendimus recitare.

Inprimis dictus dominus Nigellus de Munevilla, cum uxore sua Emma, in honore & amore Dei & sanctæ Mariæ, & sanctæ Eanswythæ virginis, pro redemptione & salute animæ suæ, & uxoris suæ, & animarum antecessorum suorum, scilicet Willielmi de Archis, & Beatricis

560b

uxoris illius, & omnium parentum suorum dedit ecclesie beate Mariæ de Lonleyo, & Ranulpho tunc abbati & successoribus ejus, & monachis e-

jusdem loci, ecclesiam sanctæ Mariæ, & sancte Eanswythæ de Folkestan, cum patronatu ejusdem, & omnes ecclesias dominii sui, cum patronatu earundem, ad honorem de Folkestan pertinentium, cum omnibus pertinentiis suis, & proventibus, & redditibus, & consuetudinibus quas laicus in ecclesiasticis rebus habere, & dare potest, in puram & perpetuam elemosinam, assensum & auctoritatem suam prebente Anselmo Cantuariæ archiepiscopo, anno ab incarnatione Domini millesimo nonagesimo quinto, regnante Willielmo Rege juniore, filio Regis Willielmi qui Angliam devicit. Concessit præterea idem Nigellus eisdem Monachis, duas terras dominii sui, scilicet, Cornyls & Forenden, cum omni jure, & jurisdictione, sicut in eisdem habebat, liberas & quietas ab omni seculari servicio, præter danegeldum, quod solvendum est de Cornylis solummodo; Dedit etiam dictis Monachis viginti solidos, quos habebat in Folkestan de Hanetot, & Chyldewite. Hos viginti solidos remisit Raulphus abbas Burgensibus de Folkestan, tali conditione quod ipsi concesserunt omnem decimationem piscium capture sue in sempiternum, prædictis Monachis de Folkeston. Memorata vero Beatrix, post mortem domini sui Willielmi de Archis, veniens ad terram dotis suæ de Newenton, concessit prædictis monachis plenam medietatem decimationis de dominio suo in omnibus que decimari solent, & debent. Nigellus vero dedit plenarie eisdem monachis omnem decimationem dominii sui de Folkestan, de Sterlingham, de Walton, de Northwode, de Alkeham & Standen, & de nemoribus suis, tertiam partem autem decime de Flete, in omnibus que decimari debent, in garbis, in aquis, in vitulis, in caseis, & de molendino ville ipsius tertiam partem: de Folkestan vero & de Alkeham & de Sterlingham, de denariis proprii gabli, de molendinis, de melle, de pratis, de vineis, de fructibus viridariorum suorum, de pullis, de vitulis, de porcis, de agnis, & de silvestribus bestiis parci, & de pastagio, de pasturis, & de piscibus vivariorum, cum omnibus quæ mare eicit in propriam terram dictorum monachorum. Mortuo vero Nigello absque masculino hærede, Henricus Rex, frater Willielmi junioris, dedit filiam ejus, nomine Maltidam, Rualoni de Abrincis, cum omni terra, & honore quem Nigellus habuit dum vixit. Rualo vero concessit monasterio Longiledi, & monachis de Folkestan, omnia sicut sunt superius annotata, integra & illibata absque ulla diminutione. Et quia ego dictus Willielmus de Abrincis omnia & singula superius annotata, & contenta in literis domini Nigelli de Munevylla, quondam domini de Folkeston, antecessoris, & domini Rualoni de Abrincis vidi contineri, & coram me feci legi, recitarique diligenter, quibus auditis, perlectis, & intellectis omnes & singulas donationes, elemosinas supradictas comperii, & inveni, recte, & juste factas, & datas, & confirmatas fuisse prædictis abbati, & monachis & successoribus eorundem. Ideo, ut participationem ampliorem

habeam in precibus, suffragiis, & aliis beneficiis

561a

dictorum abbatis & monachorum de Lonleyo, & de Folkestan, tam me, quam prædecessores meos ac etiam successores, volo, sanctam ecclesiam, in suis juribus & libertatibus, in quantum possent indempnem, & illesam observare, necnon servos Dei, prefatosque religiosos de Folkestan, in suis possessionibus, elemosinis, & consuetudinibus liberos & quietos assidue, sine molestatione quacunque permanere. Quia bona & munimenta eorum non vellem, nec deberem infringere vel minuere; immo magis vestigiis antecessorum meorum adhereo, ea munificentia, qua possum augmentata dilatare, in honore sancte Dei genericis Mariæ, & S. Eanswythe virginis, & ob favorem, & devotionem ferventem, quas erga sanctam religionem habeo, prescriptas omnes donationes, & singulas in quocunque titulo antecessorum meorum comprehensas & insertas, elemosinas, decimas, collationes, terras & tenementa, confirmationes, & jurium, possessionum, ecclesiarum, libertatumque concessionem ratas & gratas habeo, in quantum mihi pertinet, pro me & hæredibus meis approbo, ratifico, in novo & presentis pagine testimonio do, absque ulla diminutione; & prædictis monachis de Lonleyo de Folkestan, & successoribus eorundem, in puram & perpetuam elemosinam confirmo, videlicet in domibus, terris, pratis, & redditibus, nemoribus, possessionibus, & consuetudinibus, & cum omni jure, & jurisdictione plenaria de Cornylis & de Farenden, sicut dominus Nigellus habebat absque ulla reclamatione, a me, nec ab heredibus meis in illis terris, nec in aliis donationibus, superius nec inferius contentis facienda, & in aliis juribus & libertatibus omnibus, & decimis quibuscunque, maxime in decimatione omnium ad meum dominium de Folkestan, quocunque modo spectantium, scilicet meorum reddituum proprii gabli de Folkeston, de Sterlingham, & de Alkham, pasnagii mei parci, piscium vivarium meorum, cum omnibus que mare eicit in propriam terram dictorum monachorum, boscorum meorum incolarum. In decimis etiam bestiarum mearum, & exituum earundem, videlicet, caseorum, pullorum, vitulorum, agnorum, porcorum, & omnium animalium silvestrium, & de fructibus viridariorum meorum, & vinearum, & volucrum, & omnium aliorum totius dominii mei, que debent, vel possunt de jure, & equitate decimari. Verum quia monachi predicti, de castello de Folkestan, in quo fundati fuerunt, sua spontanea voluntate, assensum & auctoritatem suam prebente venerabili patre domino Johanne Dei gratia Roffensi episcopo, vicario Archiepiscopatus Cantuariæ, post mortem domini Willielmi archiepiscopi Cantuariæ, anno primo, sede vacante, exire voluerint ad quandam novam ecclesiam, quam eis dedimus, extra dictum castellum, cum patronatu ejusdem quæ aptior videtur eis; Et quendam locum juxta ecclesiam,

quam eis dedimus, & concedimus & confirmavi=
mus in puram & perpetuam elemosinam, sicut a=
liqua elemosina melius dari potest, vel appropri=
ari (quia, quod semel Deo dedicatum est, am=
plius ad usus humanos non est transferendum.)
Et eos ibidem fundavit, cum omnibus suis eccle=
siis, possessionibus, terris, juribus, redditibus,

561b

consuetudinibus, absque servitute, infra omnia
septa Prioratus vel impedimento; Et cum omni=
bus aliis rebus quæ tenuerunt & habuerunt absque
ulla diminutione, sicut eo tempore tenuerunt
cum adhuc in dicto castello remanebant; Ideo ne
loci pure elemosinata, & dictis monachis appro=
priata, per heredes vel ministros nostros, vel alios
temere violentur, vel turbentur, volo, & hic con=
firmo, quod nullus, nomine meo, aut hæredum
meorum, imposterum, infra septa vel clausuram
Prioratus, & domus ipsorum monachorum de
Folkestan, possit, debeat, nec presumat, jure
consuetudinis, usus dampni vendicando, res,
blada, boves, equos, jumenta, seu alia animalia,
vel bona quecunque, capere, extra ponere. Hos=
pitum locum ipsorum spoliando, aut de meis a=
lienisve animalibus, ovibus, servientibus ipsos ho=
nerando, aliquem aut aliquod ibidem vi tenere, di=
mittere custodiendum sustendendumque quocun=
que colore quesito, in ipsorum dampnum & gra=
vamen, & ecclesiasticæ libertatis lesionem, nec
non in prejudicium sui Prioratus, in quo nihil
omnino mihi, aut hæredibus meis, in aliquo die
anni preter suffragia, & participationem precum,
& orationum dictorum monachorum retineo,
sed liberum pacificum & quietum in futuro vo=
lo remanere. Adhuc etiam volo & consentio,
quod ego & hæredes mei, vel quicumque succe=
dentes, omnes res, donationes, & collationes su=
perius contentas & comprehensas, prædictis mo=
nachis & successoribus suis manutenere, waranti=
zare, fideliter teneantur in futurum. Verum
quia instrumenta, & Cartæ meorum antecesso=
rum per ignem & aquam, putredinem, vetusta=
tem, aut tyneam, rubiginem, vel guerram, sive a=
liam fortunam possent adnihilari, deperire, vel
corumpi, Quare ego motus intuitu divine pie=
tatis concedo, & volo ad petitionem ipsorum,
quod dicti monachi de Folkestan, mihi, nec
hæredibus meis aliqua fundamenta, titulos de cæ=
tero teneantur ostendere, seu etiam compellan=
tur exhibere, nec compelli possint, nisi solumo=
do presentem istam meam donationem, & confir=
mationem; Quisquis autem meorum hæredum,
aut aliorum quorumcunque causam, a me, vel a
meis habentium execrabile mentis ingluvie, pro=
fanæque cupiditatis exagitatus & depravatus,
hanc paginam meæ mere & spontanæ confirmati=
onis, innovationis, approbationis impedire, mi=
nuere, violare, vel in aliqua sui parte voluerint,
seu nisi fuerint infringendo deturbare, vel detine=
re in parte, vel in toto, iram irrevocabilem, &
maledictionem Dei patris, & beatæ Mariæ ma=
tris ejus, & sanctæ Eanswythæ virginis, quarum

famulis & servientibus fecerit injuriam, se senciat celeriter, & terribiliter incurrisse, qui tanquam membrum inutile Christi, segregatus a corpore, per ecclesiam, Anathemate perpetuo feriatur, nisi penitendo recipiscat; & cum Juda Christi traditore cathenatus in tenebris & in umbra mortis, ubi erit fletus incessabilis, & stridor dentium torqueatur, inde cum Dathan & Abiron, quos in carne viventes absorbens aperta terra degluti- vit, sortiendo portionem, detrudatur in igne gehennali, cohorte Demoniaca preparata dampnabiliter sine fine cruciandus. In quorum omnium fidem, & testimonium, ne meos posteros, aut a-

562a

lios lateat in futurum, presentem Cartam, & confirmationem eisdem monachis dedi, Sigilli mei munimine, & impressione roboratam. Hiis testibus Willielmo de sancto Lupo milite, Alexandro Tyrell, Hugone camerario, Johanne de Mor-ton, Stephano filio Wydonis, Hascull. Willielmo de Haseio, Bassey, Hugone Coko, Roberto de Ead- childe, Johanne venatore, Eadwino filio Richardi, Alano de Street, & pluribus aliis.

.....

576b

PATRICKSBURNENSE
Cœnobium in agro Canciano,
cella de Bello-loco in
Normannia.

Inquisitio.

Escaet. de
Ad quod
dampnum,
6 E. 3. n.
48.

Inquisitio capta apud Cantuariam coram Willielmo de North escaetore domini Regis in comitatibus Kancizæ (&c.) die Martis proxima post festum sancti Nicolai anno regni Regis Edwardi tertii a conquestu sexto, virtute brevis domini Regis huic inquisitioni consuti, per sacramentum Thomæ de Greneham (&c.) Qui dicunt super sacramentum suum, quod dominus Rex nunc, nec aliquis progenitorum suorum tempore vacationis Prioratus de Belloloco in Normannia, custodiam de manerio ipsius Prioris de Patrickesborne, nec de aliis terris & tenementis ad prædictum Prioratum quoquomodo spectantibus in comitatu Kancizæ prædicto, non habuerunt, exitus nec proficua aliqua inde provenientia perceperunt, nec inde in aliquo, aliquibus temporibus retro-actis, intromisit; nec quod Piores dicti loci fidelitates domino regi nunc seu progenitoribus suis, hactenus fecerunt. Et dicunt quod quidam Johannes de Pratellis, qui prædictum manerium quondam tenuit de Rege in capite, ut de hæreditate uxoris suæ, dedit manerium prædictum Priori, & conventui ejusdem loci, tenendum in puram & perpetuam elemosinam. Quam quidem donationem dominus Johannes Rex confirmavit per cartam suam. Et dicunt quod dominium dicti manerii, post mortem uxoris ejusdem Johannis de Pratellis descendebat

antecessoribus Galfridi de Say, & sic dictus Prior tenet de dicto Galfrido de Say in puram & per-

577a

petuam elemosinam, & reddendo pro ipso Galfrido, ad castrum Roffense singulis annis xii. solidos in festo sancti Andreae. In cujus rei testimonium huic inquisitioni praedicti juratores sigilla sua apposuerunt die & anno supradictis.

.....

609

Cænobia Anglicana,
DE ORDINE
CLUNIACENSI.

.....

621b

HORTONENSIS Prioratus
in com. Cantii, cella de Lewes.

Carta Roberti filii Bernardi de Ver de fundatione Prioratus de Horton.

Ex regist.
ejusdem
Prioratus.

Reverendo in Christo patri & domino domino R. divina miseratione abbati Cluniaci radiis sinceræ devotionis & omnium virtutum viro commendabiliter adornato vir humilis & devotus Robertus de Ver filius Bernardi omnimodum honorem debitum tanto patri & fructum servicii salutaris.

622a

Noverit almifica vestra paternitas lucidius Deo gratissima me apud Hortonam Cantuariensis diocesis in honore Dei beatæ Mariæ & sancti Johannis evangelistæ ad salutem animæ meæ & pro animabus antecessorum & successorum meorum ecclesiam fundasse & construxisse, & eam tam in temporalibus quam spiritualibus promovisse & accumulasse, volentemque & affectantem ministros vestri sanctissimi ordinis Cluniaci monachos Deo servituros imperpetuum fore in eadem, insignissimi nostri regis concessione gratiosa & confirmatione votiva primitus peroptatis, ac vestro sacratissimo patrocinio benignius confovente, idem opus caritativum in puram & perpetuam elemosinam ab adversis facilius conservari & in prosperis æternaliter communiri. Igitur vestræ prælibatæ paternitati supplico humiliter & devote ut me in sinum vestræ puræ religionis devotionis & orationis clementius suscipere, ac vestre fraternitatis piis suffragiis consolare, dictæque ecclesiæ vestræ de Hortona universa & singula jura privilegia & libertates a sanctis patribus sedis apostolicæ & vestris prædecessoribus vestro venerabili monasterio Cluniaci data concessa & confirmata a piæ fundationis tempore conferre & largiri dignemini gratiose, quatinus in divinis officiis validus & avidius se exercere gaudeat sine fine.

Alia ejusdem Roberti Carta.

Ibid.

Sciant præsentes & futuri quod ego Robertus de Ver constabularius regis Angliæ, & Adeliza filia Hugonis de Mountford uxor mea damus & concedimus & præsenti carta confirmamus Deo & sanctæ Mariæ & sancto Johanni & sancto Pancratio & monachis de Lewes apud Hortunam Deo servientibus idem manerium cum omnibus rebus ad illud pertinentibus scilicet cum terra & hominibus de Hyter & de Hangsel & de maresio & cum operibus quæ homines faciunt apud Saltwood & cum nemoribus Redebroc & Witinghanger in elemosinam liberam & quietam sicut dominium nostrum. Prior de Horton reddet singulis annis ecclesiæ sancti Pancratii unam marcam argenti pro recognitione. Habebit autem Prior de sancto Pancratio in perpetuum emendationem, operationem & mercationem de Priore & monachis de Horton tanquam de suis propriis secundum regulam sancti Benedicti & ordinem de Cluniaco. Præter hæc damus decimam de Etretona sicut Robertus capellanus eam habuit. Et in Essexia ecclesiam de Purly cum omnibus decimis & consuetudinibus ei pertinentibus. Damus etiam quinque solidos qui reddebantur de Hayter & Saltwood & viginti & quinque denarios qui de eadem terra reddebantur Estbrogia. Hæc & omnia quæ dedimus & quæ daturi sumus damus pro anima Reg. Henrici domini nostri & incolumitate nostra & pro animabus nostrorum antecessorum & parentum & propinquorum & benefactorum nostrorum, Quicquid etiam Barones vel homines nostri ibidem in elemosinam dederint eodem animo damus & concedimus. Testibus Roberto de Ver iuvene, Roberto de Well, Roberto de Orchalveston, Normanno de Essetof, Turstano Dapifero, Hamone

622b

de Avenaro, Willielmo filio Henrico, Willielmo filio ejus, Simone de Meald, Willielmo filio Normanni, Ricardo de Well filio Roberti, & Willielmo fratre ejus, Godfrido de Meald filio Simonis, & multis aliis.

Irrrotatur in memorandis scaccarii videlicet inter Recordas de termino sancti Michaelis anno sexto Regis Henrici quarti ex parte rememoratoris Regis videlicet in quodam processu tangente Priores de Castelacre, Pritwell, Horton, & alios.

Alia etiam ejusdem Roberti Carta.

Ibid.

Notum sit omnibus tam præsentibus quam futuris quod ego Robertus de Ver constabularius regis Angliæ & Adeliza filia Hugonis de Monteforti uxor mea dedimus & concessimus Deo & beato Apostolo Johanni Evangelistæ & ecclesiæ de Horton & monachis in eadem ecclesia ad servendum Deo & beato Johanni commorantibus manerium de Titendon cum omnibus pertinentiis ipsius manerii in perpetuam elemosynam pro redemptione & salute animæ Regis Henrici & regis Stephani & animarum nostrarum & omnium fidelium antecessorum nostrorum, ita libere & quiete &

honorifice tenendum & habendum sicut nos tempore Regis Henrici prædicti dono ejusdem tenuimus & habuimus, & postea Regis Stephani, scilicet cum soca & saca & tol & team & infangeniteof cum omnibus consuetudinibus & libertatibus & quietationibus de warpeni & inpeni in bosco & plano in pratis & in pasturis in terris & mariscis in via & in semitis. Adhuc ecclesiam de Stanesteed cum ejusdem ecclesiæ pertinentiis omnibus scilicet beneficiis ecclesiasticis atque ecclesiam de Bradburn cum sibi pertinentibus beneficiis ecclesiasticis scilicet decimas Estbrugæ & Hancild excepto sale. Teste, Gaufrido de Vere & Roberto fratre suo, Radulpho filio Willielmi, Willielmo de Pila=tavil, Hero Dapifero, Hugone de Eschelot, Hugone Talbott, Willielmo de Well, Osberto Mariscallo Willielmi filii Trustan Dapiferi, Radulpho de Scalis, Radulfo filio Turaldi, Roberto de sancto Martino, Erinaldo sacerdote, Pagano clerico, Simone de Chandos, & Hugone fratre suo, Johanne sacerdote.

In catalogo abbatiarum, prioratum, &c. cœnobio Cluniaci subjectorum qui extat in bibliotheca Cluniacensi, columna 1749 status hujusce Prioratus sic se habet.

Prioratus de Hortuna immediate subditus Prioratui Lewensi, in quo secundum aliquos debent esse octo monachi & secundum alios debent esse tredecim, & debent ibi celebrari tres missæ, major, & secunda beatæ Mariæ, & tertia pro defunctis. Debet dici Evangelium per diaconum ad majorem missam, & debet haberi lectio in refectorio ad prandium. Et sunt tres ad custodiendum sigillum videlicet Prior, subprior, & unus alius.

.....

687a

FEVERSHAMENSE
Cœnobium in agro Cantiano
/* fundatum anno MCxI viii.

Carta regis Stephani de fundatione ejusdem.

Stephanus rex Angliæ, archiepiscopis, episcopis, abbatibus, justiciariis, comitibus, baronibus, vicecomitibus, ministris, & omnibus fidelibus suis Angliæ salutem. Sciatis me concessisse, & dedisse abbati & monachis de S. Salvatore de Fauersham, manerium de Fauersham cum omnibus pertinentiis illius, in perpetuam elemosinam ad fundandam in illo unam abbatiam. Et præterea manerium de Treungla, cum omnibus pertinentiis illius in perpetuam elemo-

687b

sinam, pro salute animæ Matildæ reginæ uxoris meæ, & omnium fidelium. Quare volo, & precipio, quod monachi illi, & ecclesia sancti Salvatoris, maneria illa, bene & pace, libere & quiete teneant, cum omnibus pertinentiis eorum, in bosco, & plano, in pratis & pascuis, in aquis

/* Annales S. Martini Dover in bibl. Cotton.

Cartæ antiquæ li. N. n. 38.

Vide cart. 9. E. 2. n. 48. per Inspex.

Ex autographo penes Will. Somner, Cantuar.

& molendinis, in viis & semitis, & in omnibus rebus, cum soca, & saca, & toll, & theam, & infangenetheof, cum omnibus aliis libertatibus, & liberis consuetudinibus, in perpetuam elemosinam, soluta, & quieta omni sæculari exactione. Teste, T. archiepiscopo Cantuariensi, & H. episcopo Wintoniensi, & Nigello episcopo de Ely, & W. episcopo Norwicensi, & W. episcopo Rovecestræ, & comite Eustachio, & Henrico de Cssex, & Ricardo de Lucy, apud Cantuariam.

Carta regis Henrici secundi.

Ibid.
Cart. an= tiq. N. n. 39.

Henricus rex Angliæ, & dux Normanniæ, & Aquitaniæ, & comes Andegaviæ, archiepiscopus, episcopis, abbatibus, comitibus, baronibus, justiciariis, vicecomitibus, ministris, & omnibus fidelibus suis, Francis, & Anglis, totius Angliæ salutem; Sciatis me concessisse & confirmasse, prece & petitione cognati mei Willielmi comitis Warrenne, monachis de Faueresham, secundum ordinem Cluniacensem ibidem Deo servientibus, abbatiam ipsam de Faueresham, quam rex Stephanus fundavit in manerio ipso de Faueresham, ubi requiescunt cognati mei, videlicet rex Stephanus, & Matilda regina uxor ejus, & Eustacius filius eorum. Concedo etiam eis in perpetuam elemosinam pro salute animæ meæ & omnium parentum meorum & antecessorum regum Angliæ, ipsum prædictum manerium de Fauersham cum omnibus pertinentiis suis. Concedo etiam quod homines eorum sint liberi & quieti per totam Angliam, de Teoloneo & passagio & murthero, & danegeldo, & shyris, & lestagiis, & omnibus exactionibus sicut quietiores fuerunt tempore regis Henrici avi mei. Concedo etiam eis unam feriam octo dierum singulis annis, quæ ad festum sancti Petri Advincula incipiat. Concedo etiam eis & confirmo manerium de Treungla cum omnibus pertinentiis suis, quod Matilda regina eis donavit, & terras quas ipsa emit, de Fulcone de Newenham, & eis dedit, scilicet Burdifeld, & Kingesdonam, & Chetham, quam dedit eis Richardus de Lucy, pro anima sua, & pro anima ejusdem reginæ; & terram quam dedit eis Radulfus Pycot, scilicet Monechetonam, & socam de feodo ejusdem reginæ quam dedit eis Willielmus de Basevilla in London, & Sutherca, & terram de Teia quam abbas Clarenbaldus emit, & molendinum quod Willielmus frater meus eis dedit, de Westbroc in Ospringis cum pertinentiis suis; & molendinum de Godewinestonam, & Bosindennam cum pertinentiis suis, quam abbas Clarenbaldus emit de Fulcone filio Richardi. Quare volo & firmiter præcipio, quod monachi ejusdem abbatie de Faueresham, hæc omnia supradicta teneant, bene, & in pace, & libere, & quiete, & honorifice, in bosco, & plano, in pratis & pascuis, in aquis & molendinis, in viis, & semitis, in stagnis, & piscariis, in portibus, & foris, & in omnibus locis, & in omnibus rebus, cum socha,

688a

& sacha, & toll, & theam, & infangenethef,

& cum omnibus libertatibus, & liberis consuetudinibus, cum quibus aliqua ecclesia regni Angliæ melius, & liberius & quietius tenet, sicut cartæ suæ quas inde habent, testantur. Teste T. archiepiscopo Cantuariensi, Roberto episcopo Lincolniensi, Hillario episcopo Cicestrensi, Thoma cancellario, Willielmo comite Warenn, Henrico de Essex constabulario, Reginaldo de Warrenna, Richardo de Lucy, Richardo de Humet, constab. Willielmo Martell, Manassero Biset, dapifero, Warino filio Gerald, camerario Faremusa, Willielmo de Kaisneto, apud Glocestr.

Alia Stephani regis carta.

Ibid.
Cart. 9. E.
2. n. 48.
per In=
spex.
Vide Pat.
4. E. 4.
part. 3.
m. 6.

S. Rex Angliæ archiepiscopis, episcopis, abbatibus, comitibus, justiciariis, vicecomitibus, baronibus, ministris, & omnibus fidelibus suis Francis & Anglis totius Angliæ salutem. Sciat is me dedisse & concessisse pro salute animæ meæ & Mathildis reginæ uxoris meæ, & E. filii mei, & aliorum puerorum meorum, & antecessorum meorum regum Angliæ manerium meum de Fauresham ad fundandam abbatiam ibidem de ordine monachorum Cluniacensium. Quare volo & firmiter præcipio quod abbas & monachi ibidem Deo servientes inperpetuum teneant & possideant manerium illud & abbatiam suam ita bene & in pace, & libere, & quiete & honorifice in bosco & plano in pratis & pasturis, & aquis & molendinis, & stagnis & portibus, & omnibus aliis locis & rebus cum socna & saca & toll & theam & infangenetheof, & cum omnibus aliis liberis consuetudinibus cum quibus aliqua ecclesia regni mei melius & liberius & quietius tenet. Sciat is etiam quod dedimus ego & Mathildis regina uxor mea Willielmo de Ipra in escambium pro eodem manerio de Fauresham, Lillechirch cum pertinentiis suis de hæreditate reginæ, & superplus in manerio meo de Middeltona T. H. episcopo Winton. fratre meo, & Roberto episcopo London; & comite Eustacio filio meo, & W. de Ipra, & R. de Ver, & W. Martell & Ricardo de Luci, et H. de Essex, & R. de Camvill, apud Bermunde-seiam.

Carta regis Johannis.

Ibid.

Johannes Dei gratia rex Angliæ (&c.) Sciat is nos intuitu Dei (&c.) confirmasse abbati & monachis S. Salvatoris de Fauresham secundum ordinem Cluniacensem ibidem Deo servientibus abbatiam ipsam de Fauresham quam rex Stephanus fundavit in ipso manerio de Fauresham, & manerium de Fauresham cum hundredo, & omnibus pertinentiis suis quæ habent de dono ipsius Stephani. Confirmamus etiam eis & concedimus, quod homines ipsorum monachorum de Fauresham quieti sint de theloneo & passagio & murdro & danegeldo & sciris & lestagiis, & omnibus exactionibus per totam terram nostram Angliæ. Concedimus etiam eis quod habeant unam feriam singulis annis per octo dies duraturam quæ incipiat ad vincula S. Petri sicut rex Henricus pater noster illam eis concessit. Confirmamus etiam manerium de Tri-

angre cum omnibus pertinentiis suis, quod habent

688b

de dono Matildis quondam reginæ Angliæ, & terras quas ipsa regina emit de Fulcone de Newenham, & eis dedit; scilicet Burdefeld, Kyngesdone; & terram de Chatham quam habent de dono Ricardi de Lucy; & terram de Monketon quam habent de dono Radulfi Pikot. Et sokam ejusdem dominæ reginæ in London & Suthwerc quam habent de dono Willielmi de Basevill; & molendinum de Westbroc in Ospreng cum pertinentiis suis cum terra Edwardi Honemann, quæ habent de dono Willielmi avunculi nostri. Et molendinum de Godwinestone quod habent de dono Simonis de Turvill. Et Bolindene cum pertinentiis suis quam abbas Clarenbaldus emit de Helcone filio Ricardi. Confirmamus etiam eis servicium de Stokes quod pertinet ad manerium de Triangre; scilicet quartam partem feodi unius militis quod habent de dono Willielmi comitis Boloniæ, Warennæ & Moretoniæ. Et manerium de Benedis, cum omnibus pertinentiis suis quod habent de dono ejusdem Willielmi. Confirmamus autem eis terram de Messewell cum omnibus pertinentiis suis quam habent ad feodi firmam ex concessione Roberti de Betun advocati Attrebatii. Quare volumus (&c.) Dat. per manum magistri Ricardi de Mariscis cancellarii nostri apud Ospreng septimo die Marcii anno regni nostri xvi.

Ibid. M. Regina Angliæ omnibus Christi fidelibus Francis & Anglis salutem in domino sempiternam. Sciatis me dedisse & confirmasse & concessisse abbati & monachis ecclesiæ sancti Salvatoris de Fauresham, in liberam puram & perpetuam elemosinam manerium meum de Trenges, cum omnibus pertinentiis suis pro salute animæ meæ & omnium fidelium. Quare volo & præcipio quod prædicti abbas & monachi de Fauresham prædictum manerium de Trenges habeant & teneant bene & in pace, cum omnibus suis pertinentiis & cum omnibus aliis libertatibus & liberis consuetudinibus ad me vel ad heredes meos spectantibus, imperpetuum, quietum & solutum ab omnibus secularibus exactionibus sectis & demandis. Testibus Theobaldo archiep. Cant. H. episcopo Winton. Nigello Elyensi episcopo, W. episcopo Norwycensi, Waltero Rofensi episcopo, Henrico de Estsexe, Ricardo de Lucy, & multis aliis.

Ibid. W. Comes Boloniæ & Warr. & Moritonii, archiep. episcopis, abbatibus, comitibus justiciariis & baronibus vicecomitibus & ministris & omnibus sanctæ Dei ecclesiæ fidelibus salutem. Sciatis me concessisse & dedisse & hac presenti carta mea confirmasse abbati de sancto Salvatore de Fauresham & monachis ibidem Deo servientibus, manerium meum de Treunga cum omnibus pertinentiis suis, & servicium de Stoches quod pertinet ad ipsum manerium de Treunga, scilicet quartam partem unius militis. Et mane-

rium meum de Benedis cum omnibus pertinen= tiis suis, in liberam & quietam & perpetuam ele= mosinam, pro anima patris mei regis Stephani, & reginæ Matildis matris meæ, & Eustachii fratris mei, & pro anima mea & omnium antecessorum meorum. Quare volo & firmiter præcipio ut præ=

689a

nominata ecclesia de Fauresham hæc omnia su= pradicta bene & in pace, libere & quiete teneat, in bosco in plano, in pratis & pascuis, in viis & semitis & aquis & molendinis cum omnibus aliis liberis consuetudinibus. Testibus, Willielmo Prio= re de S. Pancrasio, Rogero Suppore, Rainal= do de Warr. Far. de Bolonia, Willielmo fra= tre comitis, Stephano de Dankevilla, Willielmo de Heli, Elia de Sankevill, Wydone clerico, Adam clerico.

Ibid.

Henricus Dei gratia rex Angliæ, dominus Hiberniæ, dux Normanniæ, Aquitaniæ, & comes Andegaviæ, archiepiscopus, episcopis ab= batibus, Prioribus, comitibus, baronibus, justi= cians, forestariis, vicecomitibus, præpositis mi= nistris & omnibus ballivis & fidelibus suis salu= tem. Sciatis nos intuitu Dei & pro salute animæ nostræ & animarum antecessorum & successorum nostrorum confirmasse abbati & monachis sancti Salvatoris de Fauresham secundum ordinem Cluniacensem ibidem Deo servientibus abbatiam ipsam de Fauresham quam rex Stephanus funda= vit in ipso manerio de Fauresham, & maneri= um de Fauresham, cum hundredo & omnibus pertinentiis suis quæ habent de dono ipsius Ste= phani. Confirmamus etiam eis & concedimus quod homines ipsorum monachorum de Fau= resham quieti sint de theloneo passagio & mur= dro & danegeldo & scyris & lestagiis & omni= bus exactionibus per totam terram nostram Ang= liæ. Concedimus autem eis quod habeant unam feriam singulis annis per octo dies duraturam quæ incipit ad vincula sancti Petri sicut Henricus rex avus noster illam eis concessit. Confirmamus etiam manerium de Triungla, cum omnibus per= tinentiis suis, quod habent de dono Matildis quondam regine Angliæ & terras quas ipsa re= gina emit de Fulcone de Newenham & eis dedit, scilicet Burdefeld, Kingesdon, & terram de Chatham quam habent de dono Ricardi de Luci, & terram de Moneketon quam habent de dono Radulfi Pigot, & sokam de feodo ejusdem dominæ reginæ in London & Suthwerk quam habent de dono Willielmi de Basevill, & molen= dinum de Westbrok in Ospreng cum perti= nentiis suis cum terra Edwardi Honimann quæ habent de dono Willielmi avunculi domini J. regis patris nostri, & molendinum de Godwine= ston quod habent de dono Simonis de Turville, & Bosingden cum pertinentiis suis quam abbas Clarenbaldus emit de Heltone filio Ricardi. Confirmamus etiam eis servitium de Stok quod pertinet ad manerium de Triunges scilicet quartam partem feodi unius militis quod habent

de dono Willielmi comitis Boloniæ Warrennæ & Moretonii, & manerium de Benedis cum omnib. pertinentiis suis, quod habent de dono ejusdem Williel. Confirmamus autem eis terram de Messewell cum omnibus pertinentiis suis quam habent ad feodi firmam ex concessione Roberti de Betun advocati Attrebatii. Quare volumus & firmiter præcipimus quod prædicti abbas & monachi de Fauresham habeant & teneant omnia suprascripta bene & in pace libere & quiete & integre iu bosco & plano, in pratis & pascuis, in aquis & mo-

689b

lendinis, in viis & semitis, in stagnis & piscariis, in portibus & foris, & in omnibus locis & in omnibus rebus, cum soc & sac, & thol & theam, & in fange thef, & cum omnibus libertatibus & liberis consuetudinibus, sicut ecclesia illa de Fauresham ea melius liberius quietius & integrius tenuit & sicut carta H. regis avi nostri & confirmatio J. regis patris nostri & cartæ prædictorum donatorum quas inde habent rationabiliter testantur. Hiis testibus, Joscelino Bathoniensi & Ricardo Sarr. episcopis, Huberto de Burgo comite Kancie, justiciario nostro, Willielmo filio Warini, Radulfo filio Nicholai, Ricardo de Argeintein senescallis nostris, Henrico de Capella & aliis. Dat. per manum venerabilis patris Radulfi Cicestrensis episcopi cancellarii nostri, apud Westm. vicesimo secundo die Marci, anno regni nostri undecimo.

Breve Petri abbatis Cluniacensis de absolute abbatis de Feuresham a subjectione Cluniacensis ecclesie.

Ibid. T. Dei gratia Cantuariensi archiepiscopo frater P. fratrum Cluniacensium indignus minister salutem & dilectionem in domino. Notum volumus fieri vestræ dilectioni quod nos dedimus & concessimus Stephano regi Angliæ & M. uxori suæ reginæ, Clarembaldum qui fuit Prior monachorum de Bermundeseia & cum eo xii. monachos ejusdem cœnobia, ad construendam abbatiam suam quam apud Faversham fundare jam incœperunt. Præterea absolvo ipsum Priorem Clarembaldum & præscriptos monachos ab omni obedientia vel subjectione quam mihi seu ecclesie Cluniacensi ante hac promiserant & debebant sive ecclesie de Caritate, ut Deo serviant apud Faversham, ita videlicet libere ut nec abbas Cluniacensis vel Prior de Caritate præsumant quicquam in abbatia de Faversham calumniari.

De emancipatione abbatis primi de Feuresham & monachorum suorum a subjectione Cluniacensis ecclesie.

Ibid. T. Dei gratia archiepiscopo Cantuariensi B. Prior conventus monachorum sanctæ Mariæ de Caritate salutem & caritatis devotionem. Notum facimus sanctitati vestræ quod Clarembaldum Priorem de Bermundeseia & xii. monachos ejusdem monasterii, rege Stephano & uxore ejus Matillide regina pio expetentibus desiderio,

ab omni obedientia & subjectione quam nobis & ecclesiæ nostræ de Caritate necnon abbati Petro & Cluniacensi ecclesiæ debuerant, Roffensi epis= copo cum clericis suis, Priore etiam Cantuari= ensi cum suis, & aliis quam pluribus tam clericis quam laicis astantibns, absolvimus, ex parte tam prædicti Petri Cluniacensis abbatis quam nostra. Eosque regi & reginæ ad construendam abbatiam suam de Fauresham emancipatos omni liber= tate donavimus, ut ipsa abbatia in eadem maneat libertate in qua manet abbatia de Rading de mo=

690a

<still misnumbered '691'>

nachis ordinis nostri constructa. Ne ergo in posterum huic datæ libertati in aliquo cavillatorie ab aliquibus derogetur, donationem istam sive emancipationem verbo tenus & realiter factam scripto nostro consignamus & sigilli nostri im= pressionem confirmamus. Valete in domino.

Carta de Messewella.

Ibid.

Notum sit tam posteris quam modernis quod ego Robertus de Betuna advocatus Atre= bati, consensu & assensu filiorum meorum Roberti Willielmi, Balduini, Johannis, Cononi, concessi abbati sancti Salvatoris de Faversham & ejus= dem loci conventui pro salute animæ meæ & uxoris meæ Aaliciæ & antecessorum meorum & omni= um amicorum meorum totam terram meam de Messewella cum omnibus pertinentiis suis in bosco in plano in pratis in terris in aquis & in omnibus rebus tenendam de me & omnibus hæredibus meis ad feudam firmam inperpetuum, libere & quiete pro omni servitio sicut eam liberius & quietius tenui, pro decem libris sterlingorum annuatim inde reddendis mihi & hæredibus meis vel nuncio nostro apud Faveresham in nativitate sancti Johannis baptistæ. Et quia nolo quod hæc mea concessio & hæredum meorum aliquatenus ab aliquo im= posterum possit infringi, eam a domino rege Henrico impera= tricis filio confirmari feci. Et ego ipse hujus meæ cartæ attestatione & sigilli mei im= pressionem im= perpetuum valituram roboravi. Pro hac autem præ= dicta concessione & confirmatione, præfatus abbas & conventus dederunt mihi & meis centum mar= cas sterlinorum. Ego vero & hæredes mei debe= mus eis prædictam terram in perpetuam waran= tizare contra omnes homines præter solum regem Angliæ & ejus ministros pro prædicto censu decem librarum. Hujus rei testes sunt, Ilbertus de Ca= rendiro, Johannes de Fossa, Robertus præpositus, Johannes Clericus, Willielmus de Forond, Pa= ganus filius Odonis, Robertus Basset, Willielmus filius ejus magister Adam, Ricardus Peiforere, Radulfus de Fisseburna, Hamo de Gravenel, Ricardus filius Heltonis, Herbertus de Herteia, Johannes de Sezanna, Gaufridus Præpositus, Al= binus, Albricus, & multi alii.

.....

693

Coenobia Anglicana,

DE ORDINE
CISTERCIENSI.

827a

BOXLEENSIS Abbatia
in agro Cantiano.

Ex Chron.
claustr
Roffensis.

ANNO millesimo centesimo quadra=
gesimo quarto Willielmus de lpre,
præfæctus bello sub Rege Stepha=
no, Abbatiam de Boxley fundavit;
erat autem albis repleta monachis.

*Confirmatio donationum per Regem Ricardum
primum.*

Cart.
37 H. 3.
m. 9. per
Inspex.

Ricardus Dei gratia Rex Angliæ (&c.) Sci=
atis nos concessisse, & presenti carta nostra
confirmasse in perpetuam elemosinam, pro ani=
ma patris nostri Regis Henrici, & pro salute
nostra & matris nostræ, antecessorum nostro=
rum Abbaciæ de Boxele, & monachis secundum
ordinem Cisterciensem, ibidem Deo seruiantibus,
totum manerium de Boxele, cum omnibus per=
tinentiis suis, in bosco & plano, in pratis & pa=
sturis, in aquis & molendinis, in viis & semitis,
& in omnibus aliis locis & aliis rebus ad idem ma=
nerium pertinentibus, cum omni iure & liberta=
te ejusdem manerii, libere & quiete, integre &
honorifice & plenarie, sicut gloriosus Rex Hen=
ricus proavus noster manerium illud tenuit. Et
parcum cum clausuris suis & omnibus pertinenti=
is suis sine ullo retenemento. Ad hæc autem con=
cedimus eisdem monachis, & præsentis Carta con=
firmavimus omnes conventiones quas ipsi fece=
runt erga homines qui tenent de eodem manerio;
in pasturis, videlicet & in escambiis, & in empti=
one terræ, & in terris unde eis redditus condo=
naverunt, & in terris unde monachi eis redditus
reddunt; Et conventiones erga Johannem de
Horpole & filios ejus de terra sub montibus &
supra, & apud Wavering & de Tattelmele,
& erga Edwardum de Burnleg, & erga filios
Johannis de Capella super Tattelmesle, in feudi
firmam per quinque marcas argenti annuatim

827b

reddendas illi & hæredibus ejus. Et terram quæ
dicitur Hereburcheland Archiepiscopi Cantuar.
& unum mercatum in Ho ex dono Matildis de
Canvill, & domos Anselmi. Decimas Sandi=
censes in Dovor, cum suo maisagio. Et in Sur=
reia terram Chissendon, cum pastura quam
Robertus de Chissendon in liberam eis dedit e=
lemosinam libere & plenarie secundum ejusdem
Roberti cartæ rationabiliter attestatum. Et Lon=
dini domos Paridis, Roffensis archidiaconi, super
Thamisiam, novas & veteres, sicut ejus Carta
rationabiliter testatur. Et mariscum quod te=
nent apud Rommenel de archiepiscopo Cantuar.
sicut rationabiles cartæ quas inde habent testan=
tur. Et omnes alias terras & tenementa & posses=
siones suas secundum Cartas rationabiles vel

chyrographa donatorum vel venditorum vel es=
cambitorum suorum. Quare volumus & firmi=
ter præcipimus quad prædicta abbacia omnia te=
namenta sua & homines & redditus suos habeat
& teneat integre & libere (&c.) cum sacca &
socca (&c.) Testibus Hugone Dunelmensi. G.
Winton. H. Sarum. R. Bathon. episcopis (&c.)
Dat. per manum W. de Longocampo Elyen. Can=
cellarii nostri, septimo die Decembris anno pri=
mo regni nostri.

Vide Cart. antiq. E. 12. n. 1. n. 3. & n. 4. &
Cart. antiq. e. n. 8.

.....

<This second edition of volume 1 is, almost exactly, a page-for-page replica of the first edition. Some mistakes have been corrected; some new mistakes have been introduced. As the title page says, a supplementary index is appended at the back of the book; other additions are few and unimportant. As far as Kent is concerned, a few notes have been inserted, some referring to the 'Cartae Antiquae' rolls, then kept in the Tower of London, some referring to the additions in volume 2. (The additions in volume 3 are not referred to.) Presumably these were notes which Dugdale had written into his personal copy of the book. Beyond lending that copy to the printers, he does not appear to have played any part in the production of this edition. – C.F. February 2011.>